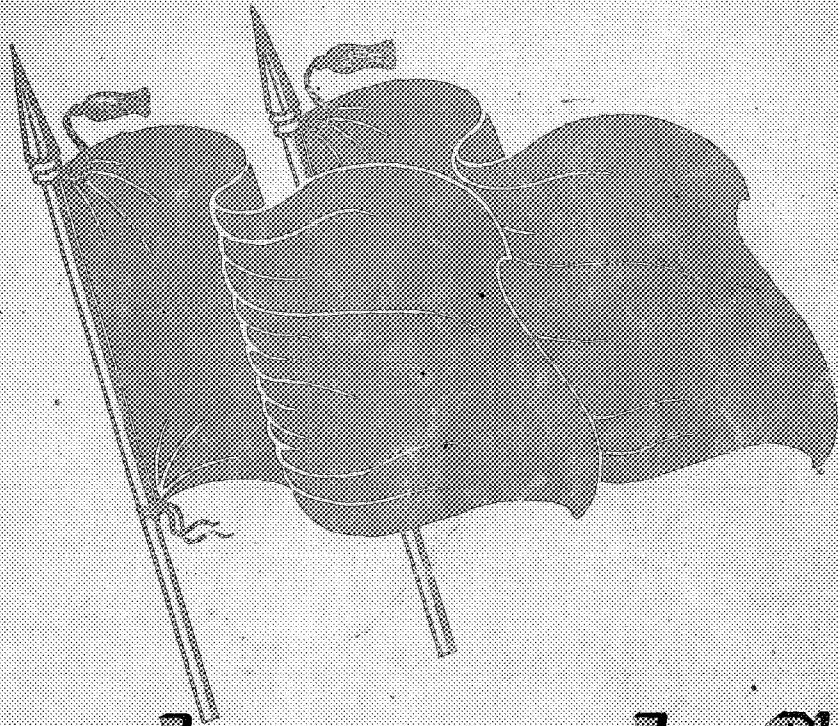

Page 1 of 16

ប្រជុំគណៈ និង ប្រជុំសាមី
ប្រជុំសាមី

លេខ ១០ អនុបា ១៩៧៩

ប្បវេណី និង ប្បវេណី បដិវត្ត

មណ្ឌលស្រាវជ្រាវ

រាជធានី

“សម្បត្តិ”

ស្រុកស្រែចម្ការ

លេខ ១០ មុនា ១៩៧៥

- * ប្បវេណី-ប្បវេណីកម្ពុជា ត្រូវលក់ជិតសាងខ្លួន
ក្នុងចលនាពង្រឹងព្រឹក្សាសហករណ៍ផលិតកម្ម ... ១
- * ក្នុងរយៈកាលបដិវត្ត បច្ចុប្បន្ននេះ
ប្បវេណី-ប្បវេណីយើង ត្រូវពង្រឹង
គោលជំហរតស៊ូរណ្តះជាតិខាត
នឹងក្តៅជាប់ជានិច្ច ១៤
- * មនោសញ្ចេតនាបដិវត្ត ២៦
- * ដំណឹងប្បវេណី-ប្បវេណីបដិវត្ត ៤៩
- * កំណាព្យ ៥៩

យុវជន - យុវនារី កម្ពុជា
ត្រូវបានកំណត់ កសាងខ្លួន ក្នុងចលនាពង្រឹងពង្រីក
សហគមន៍ផលិតកម្ម

១

ក្រោយថ្ងៃ ១៧ មេសា ឆ្នាំ១៩៧៥ ប្រទេសកម្ពុជា
 ត្រូវបានរំលោភទាំងស្រុង ។ ចក្រពត្តិការមេរ័ក ព្រមទាំងចក្រពត្តិ
 ឯទៀត ត្រូវវាយបណ្តាញចេញអស់ពីទឹកដីកម្ពុជា ។ វណ្ណៈ
 សក្តិភូមិ នឹងវណ្ណៈនាយទុន ដែលជាវណ្ណៈជិះជាន់ មានមូលដ្ឋាន
 សេដ្ឋកិច្ច នឹងបបនយោបាយរឹងមាំ នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាយើង
 ជាង ២.០០០ ឆ្នាំមកហើយ ក៏ត្រូវវាយរំលំអស់ជាមូលដ្ឋាន វាយ
 រំលំទាំងមូលដ្ឋានសេដ្ឋកិច្ច វាយរំលំទាំងបបនយោបាយ ។ ដូច្នេះ

ប្រជាជនកម្ពុជា យុវជន-យុវនារីកម្ពុជា ក្រោមការដឹកនាំដ៏
ត្រឹមត្រូវ និងភ្នែកស្វាង នៃបក្សកុម្មុយនីស្តកម្ពុជា បានសំរេចបដិវត្ត
ប្រជាជាតិ-ប្រជាធិបតេយ្យ ទាំងស្រុងហើយ ។

តែប្រជាជន-យុវជន-យុវនារីកម្ពុជាយើង ត្រូវបន្តធ្វើ
បដិវត្តសង្គមនិយម នៅកម្ពុជា ជាបន្តទៀត ។ ដូច្នេះ យុវជន-
យុវនារីកម្ពុជាយើង មានភារកិច្ចបដិវត្តច្រើនយ៉ាង គឺភារកិច្ច
ការពារប្រទេស និងភារកិច្ចកសាងប្រទេស ។

ដោយប្រទេសកម្ពុជា ជាប្រទេសកសិកម្មទូទាំង ហើយ
មានទុនច្រើនខាងកសិកម្ម កិច្ចការការពារប្រទេស និងកិច្ចការ
កសាងប្រទេសរបស់យើង ត្រូវផ្អែកលើកសិកម្មជាមូលដ្ឋាន ។

តើអ្នកណាជាអ្នកជំរុញ និងកសាងកសិកម្ម ? តើ
កសិកម្មធ្វើនៅឯណា ?

កសិកម្ម សំខាន់គឺធ្វើស្រែ ។ ដូច្នេះ ការងារកសិកម្ម
គឺធ្វើនៅជនបទស្រែ-ចំការ ។ ហើយកសិករជាអ្នកធ្វើស្រែ-ចំការ
ជាស្រូវ ។

ចាប់តាំងពីពាក់កណ្តាលឆ្នាំ ១៩៧៣ មក បដិបូនកសិករ
យើង គាត់ច្រើនលើសលប់ ពិសេស កសិករក្រ ទាំងកសិករ
កណ្តាលថ្នាក់ក្រោម បានចូលជាសមាជិកសហករណ៍ផលិតកម្ម

កំរិតទាប-កំរិតខ្ពស់អស់ហើយ ។ ហើយក្រោយរំពោះទូទាំងប្រទេស
នេះ ចលនាសហករណ៍ត្រូវបានពង្រីក និងពង្រីក យ៉ាងខ្លាំងក្លា
មិនឈប់ឈរ ឈានពីការចាត់តាំងក្រុម ១៥-២០-៣០ គ្រួសារ
មកដល់ការចាត់តាំងសហករណ៍ភូមិ ពោលគឺ យកភូមិជាអង្គភាព
មូលដ្ឋាន ក្នុងការចាត់តាំងសហករណ៍ផលិតកម្ម ។ ដូច្នេះ គឺ
សហករណ៍ផលិតកម្មនេះហើយ ដែលជាកម្លាំងផលិតកម្មខ្លាំងក្លា
មហិមាដ៏កន្ត្រៃ និងកសាងកសិកម្ម នៃកម្ពុជាថ្មីយើង ។ ដូច្នេះ
ក្នុងចលនាការពារ និងកសាងប្រទេស ក្នុងយុគសម័យបដិវត្តថ្មីនេះ
ចលនាសហករណ៍ផលិតកម្ម ជាចលនាក្តៅជាងគេបំផុត ។

យ៉ាងម៉េច បានជាចលនាសហករណ៍ ជាចលនា
ក្តៅជាងគេបំផុត ក្នុងរយៈកាលបដិវត្តថ្មីនេះ ?

ក្រោយរំពោះទូទាំងប្រទេស ប្រជាជនកម្ពុជា៩៩,៩%
ត្រូវទៅរស់នៅឯជនបទទាំងអស់ ដើម្បីចូលរួមចលនាបង្កើនផល
ឧបត្ថម្ភខ្លួន និងរួមចំណែកការពារ និងកសាងប្រទេស ។ ក្នុង
រយៈកាលដំបូងនេះ ដែលយើងទើបចេញផុតពីសង្គ្រាមមហាវិវាទ
កម្ពុជា មានការខ្វះខាតសព្វគ្រប់ ខ្វះខាតតាំងពីទីជម្រក ទីលំនៅ
ផ្ទះសំបែង ខ្វះស្បៀងអាហារ ខ្វះមធ្យោបាយ និងឧបករណ៍
ផលិតកម្មផ្សេងៗ ។ ល ។ គឺសហករណ៍ផលិតកម្ម ដែលមាន

ពាសពេញជនបទកម្ពុជាយើងនេះហើយ ដែលជាអ្នករ៉ាំរ៉ៃ ដោះស្រាយការលំបាកស្មុគស្មាញ និងការខ្វះខាតសព្វគ្រប់ ជាបណ្តោះអាសន្ននេះ ។ សហករណ៍ផលិតកម្មយើង ទទួលរ៉ាំរ៉ៃ បន្តកង្វះធនធាននេះ ហើយមានលទ្ធភាព និងសមត្ថភាពដោះស្រាយបញ្ហាទាំងអស់នេះ បានដោយជោគជ័យ ។ មិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះ សហករណ៍ផលិតកម្មយើង ទទួលបន្ទុកគ្រប់គ្រងអប់រំ និងកសាងប្រជាជន ដែលទើបដោះដុតពីការគ្រប់គ្រងពួកអាក្រក់ ចំនួនជាងពីរលាននាក់ បានដោយសុខដុម និងរៀបរយផងទៀត ។

ក្នុងសភាពការណ៍ស្មុគស្មាញ ដែលប្រជាជនថ្មី ជាងពីរលាននាក់ ទើបចុះទៅរស់នៅក្នុងជនបទ ភ្នាក់ងារខ្មាំង និងសមាសភាពមិនល្អផ្សេងទៀត ក៏នៅលាយឡំច្របូកច្របល់នៅក្នុងជួរប្រជាជនថ្មីនេះដែរ ។ សហករណ៍ផលិតកម្មយើងមានតួនាទីជួយពង្រឹងវដ្តកំណើត តាមភូមិ-ឃុំផង ជួយរក្សាការពារសន្តិសុខ ដល់ប្រជាជនថ្មី ក៏ដូចជាការរៀបរៀបរយ នៅតាមមូលដ្ឋានភូមិ-ឃុំដែរ ។ ហើយព្រមជាមួយនឹងការកង្វះធនធានទាំងប៉ុន្មាន ខាងលើនេះ សហករណ៍ផលិតកម្មយើង បានប្រយុទ្ធបន្តបង្កើនផល ទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ប្រយុទ្ធដោះស្រាយបញ្ហាទឹក

គ្មានឈប់ឈរ ឬបានសំរាកទំនេរបន្តិចសោះឡើយ ដើម្បីបានផលឧបត្ថម្ភខ្លួន និងឧបត្ថម្ភប្រជាជនថ្មី ចំនួនជាង ២ លាននាក់ ដែលទើបចុះទៅជនបទ មានតែបាតដៃទទេ ។

ដូច្នេះ សរុបទៅ ក្នុងរយៈកាលបង្កើតថ្មី បច្ចុប្បន្ននេះ ចលនាសហករណ៍ផលិតកម្ម ជាចលនាក្តៅជាងគេបំផុត ប្រយុទ្ធស្រួចបំផុត ប្រយុទ្ធក្តៅជាប់ជានិច្ច ជារៀងរាល់ថ្ងៃ ហើយក្តៅទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ។ សហករណ៍ផលិតកម្ម ប្រយុទ្ធដោះស្រាយបញ្ហាស្មុគស្មាញ ដែលកើតមានឡើងទាំងអស់ នៅក្នុងប្រជាជនដោះស្រាយទាំងបញ្ហានយោបាយ ដោះស្រាយទាំងបញ្ហាសេដ្ឋកិច្ច ដោះស្រាយទាំងបញ្ហាយោធា និងសន្តិសុខ ដោះស្រាយទាំងបញ្ហាសន្តិសុខ និងសុខាភិបាល ដោះស្រាយទាំងបញ្ហាជីវភាពប្រជាជន ។ ដូច្នេះ តួនាទីការប្រយុទ្ធដោះស្រាយបញ្ហាស្មុគស្មាញ ទាំងអស់មាន ដែលកើតមានឡើង នៅតាមមូលដ្ឋានភូមិ-ឃុំរបស់ខ្លួននេះ សហករណ៍យើង ក៏មានពិសោធន៍កាន់តែច្រើន កាន់តែសំបូរថែម ក្នុងការដឹកនាំ គ្រប់គ្រងសហករណ៍ក៏ដូចក្នុងការចាត់ចែងកម្លាំងពលកម្ម បន្តបង្កើនផល និងការចែកចាយផល ឲ្យដល់សមាជិកសហករណ៍ និងប្រជាជនថ្មីផងដែរ ។

ដោយបញ្ហាស្មុគស្មាញ គ្រប់បែបយ៉ាង ក៏កើតមាន

នៅក្នុងសហករណ៍ វាចោទចំពោះសហករណ៍ ជាប់ជាបន្តបន្ទាប់
ការតស៊ូវិញ៖ នៅក្នុងសហករណ៍ក៏ក្តៅដំណើរជាដំណើរ ។ ដូច្នេះ
នៅក្នុងសហករណ៍ មានការប្រយុទ្ធនៃ៖ នឹងមានការដោះស្រាយ
ទំនាស់វិញ៖ ជាប់ជាដំណើរ ។ ដូច្នេះ នៅក្នុងសហករណ៍
គ្មានបាតុភាពសន្តិភាពនិយម គ្មានបាតុភាពភូតភូនហ៊ុហ្វា សំបូរ
បែប គ្មានបាតុភាពខ្លះខ្លាញ់ គ្មានបាតុភាពសេរី អនាធិបតេយ្យ
ទេ ព្រោះចលនាវាវាជាប់ វាត្រូវប្រយុទ្ធជាប់ ត្រូវដោះស្រាយ
ជាប់ ។ ដូច្នេះ ចលនាវាវាអប់រំតែតែជាប់ ។

ក្រៅពីនេះ នៅក្នុងសហករណ៍ មានការចាត់តាំង
ត្រឹមត្រូវ នឹងច្បាស់លាស់ មានអន្តការ-វិន័យវិន័យ និងមតិចត
មានការប្រជុំជីវភាព ធ្វើទំនៀម-ស្វ័យទំនៀមទៀងទាត់ មានការ
ប្រជុំរៀនសូត្រនយោបាយ និងវប្បធម៌ជាប់លាប់ គ្រប់ពេលវេលា
មានការប្រជុំដកពិសោធន៍ ឬកសរុបពិសោធន៍ ដើម្បីបង្កើនសមត្ថ-
ភាពការងារគ្រប់ផ្នែក ជាបន្តបន្ទាប់ ។ ដូច្នេះ ចលនាសហករណ៍
វាផុសផុសខ្លាំងក្លាជាប់ជាដំណើរ វាវិកចំរើនទៅមុខ យ៉ាងឆាប់រហ័ស
ទាំងខាងគោលដៅនយោបាយ និងសតិការម្នាក់បង្កើត ទាំង
ខាងចាត់តាំង ទាំងខាងសមត្ថភាពការងារ និងវប្បធម៌ ទាំងខាង
ផ្នែកជីវភាពរស់នៅប្រចាំថ្ងៃ ។ ជាពិសេស ចលនាសហករណ៍

វាពង្រឹង ពង្រីក ទស្សនៈ គោលដៅនយោបាយសតិការម្នាក់ស្មោះ
ការម្នាក់សមូហភាព បានត្រឹមត្រូវមតិចតល្អណាស់ ព្រោះលក្ខណៈ
រស់នៅក្តី ធ្វើការងារក្តី រៀនសូត្រក្តី សុទ្ធតែជាសមូហភាព ។

អាស្រ័យហេតុនេះហើយ បានជាយុវជន-យុវនារីកម្ពុជា
យើង បើចង់កសាងខ្លួនឲ្យបានចំរើន ឲ្យបានរឹងមាំគ្រប់ផ្នែក
ទាំងគោលដៅនយោបាយ-សតិការម្នាក់បង្កើត ទាំងគោលដៅ
ចាត់តាំងបង្កើត ទាំងខាងសមត្ថភាពធ្វើការងារបំប្រែទស្សនៈជាតិ
នឹងបំរើវិញ្ញ័យក្រីក្រ ត្រូវលត់ដំកសាងខ្លួន ក្នុងចលនាសហករណ៍
ផលិតកម្ម ព្រោះចលនាសហករណ៍ នាបច្ចុប្បន្ននេះ ក៏ដូចគេទៅ
អនាគតទៀត ជាចលនាវាវាជាតិគេបំផុត ជាចលនាប្រយុទ្ធ
ស្រួចជាតិគេបំផុត និងជាចលនាប្រយុទ្ធ គ្រប់ទិដ្ឋភាពទាំងអស់
មានតាំងពីការប្រយុទ្ធនៃ៖ ការប្រយុទ្ធបង្កើនផល កសាង
និងការពារប្រទេស ប្រយុទ្ធជាមួយធម្មជាតិរាំង ឬទឹកជំនន់
ប្រយុទ្ធកសាង និងកែប្រែសង្គម ប្រយុទ្ធកសាងគោលដៅ
ខ្លួន ។ ល ។ ដូច្នេះ ការប្រយុទ្ធតស៊ូគ្រប់ទិដ្ឋភាពទាំងអស់
ការដោះស្រាយទំនាស់សព្វបែបយ៉ាងទាំងអស់ គឺប្រមូលផ្តុំនៅក្នុង
សហករណ៍ផលិតកម្មនេះឯង ។ ដូច្នេះ មេរៀននឹងពិសោធន៍
ខុស-ត្រូវគ្រប់បែបយ៉ាងទាំងអស់ គឺបីតនៅក្នុងសហករណ៍ផលិតកម្ម

នេះឯង ។ ដូច្នេះ សហករណ៍ផលិតកម្មនេះ ជាសមរភូមិ
 ក្តៅបំផុត សំរាប់ឲ្យយុវជន-យុវនារីកម្ពុជាយើង លក់ដកសាង
 ពង្រឹងខ្លួនឯង សាកល្បងគោលជំហរខ្លួនឯង ជាសកលវិទ្យាល័យ
 ធំបំផុត សំរាប់ឲ្យយុវជន-យុវនារីកម្ពុជាយើង រៀនសូត្រទូទៅ
 ចំណេះវិជ្ជាបង្កើត គ្រប់បែបយ៉ាង នឹងចំណេះវិជ្ជាការពារ កសាង
 ប្រទេស គ្រប់ទិដ្ឋភាពទាំងអស់ ។ បើយុវជន-យុវនារីកម្ពុជា
 យើង បានប្រយុទ្ធនូវតំបន់ហ៊ុកហ៊ុនកសាងខ្លួន នៅលើសមរភូមិក្តៅ
 នៃសហករណ៍ផលិតកម្មនេះហើយ បានចូលរៀនសូត្រ ក្រេបយក
 ចំណេះវិជ្ជាគ្រប់ទិដ្ឋភាព ដូចគ្នា ល្ងីង ផ្អែម ក្តៅ រងា ត្រជាក់
 លំបាក ស្រួល នៅក្នុងសកលវិទ្យាល័យសហករណ៍ផលិតកម្ម
 នេះហើយ នោះយុវជន-យុវនារីកម្ពុជាយើង ពិតជាមាន
 គោលជំហរបង្កើតវិជ្ជាបង្កើត ពិតជាមានពិសោធន៍នឹងមានសមត្ថភាព
 ការងារបង្កើតគ្រប់ផ្នែក ពិតជាមានអនាគត ដ៏ក្រហមឆ្លុះឆ្លៅ
 នឹងភ្លឺស្វាង រះនៅពីមុខខ្លួន ។ ដូច្នេះ យុវជន-យុវនារីបង្កើត
 យើង នឹងមានការធានាអះអាងក្នុងជីវិតបង្កើតខ្លួន ដើម្បីបន្តវេន
 ធ្វើបង្កើតសន្តិសុខយម រហូតដល់បង្កើតកុមារនិស្សិតយម សំរេច
 បានមហាជោគជ័យ នៅទីអរសាទរ៍ខ្មោចឡើយ ។

× × ×

ក្រុមយុវនារី ដឹងក្រុមយុវជន ក្នុងសហករណ៍ផលិតកម្ម ស្រុកសំរោងខង
 កំពង់ឆ្នាំងប្រមូលសាមគ្គី យ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយបងប្អូនកសិករក្នុងស្រុក រាយសំរុកដឹក
 ប្រឡាយយ៉ាងធំមួយ ដើម្បីបង្ហូរទឹកពីស្ទឹងកំពង់ស្ពឺមកចេញលំស្រៃ ។

កន្លងមក មានបាតុភាពខុសគ្នាមួយចំនួន នៅក្នុងផ្លូវ
យុវជន - យុវនារីយើង ទាំងខាងទស្សនៈ ទាំងខាងគោលជំហរ ។
យុវជន - យុវនារីយើងខ្លះ មានទស្សនៈខុសគ្នាថា ទាល់តែចូលក្នុង
ជួបដៃវត្ត ទាល់តែធ្វើការងារក្នុងមន្ទីរ ឬក្រសួងបដិវត្តនានា ទើប
អាចលក់ដកសាងខ្លួន បានចំរើន ទើបអាចរៀនសូត្រនូវចំណេះវិជ្ជា
បដិវត្តផ្សេងៗ រៀនសូត្រទ្រឹស្តីនយោបាយបានជាខ្សែសង្វាក់ ។ល។

យុវជន - យុវនារីយើងខ្លះទៀត មានទស្សនៈ នឹង
គោលជំហរខ្វះការងារលំបាក ការងារហត់ឡើយ ការងារ
ពលកម្មធ្ងន់ៗ ម្ល៉េះហើយយល់ថា បើនៅក្នុងសហករណ៍
លំបាកវេទនាណាស់ ហត់ឡើយណាស់ បើធ្វើការនៅមន្ទីរ
ឬក្រសួងបដិវត្តផ្សេងៗ ទើបច្បាស់ ។

យុវជន - យុវនារីយើងខ្លះទៀត មានទស្សនៈ គោល
ជំហរខុសគ្នា ថានៅក្នុងសហករណ៍ គ្មានមុខគ្មានមាត់ គ្មាន
នាទីដំណែងអ្វីទាំងអស់ បើធ្វើការក្នុងមន្ទីរ ឬក្រសួងបដិវត្ត ទើប
មានមុខមាត់ មាននាទីដំណែងច្បាស់លាស់ ។ល។

ម្ល៉េះហើយ យុវជន - យុវនារីទាំងនោះ ខ្វះការ
ចលនាសហករណ៍ មើលស្រាលក្នុងនាទីសហករណ៍ ឬកាត់ចាត់
ស្រពន់ចិត្ត ឬរហូតដល់ទោមនស្សនឹងអង្គការ ដែលបញ្ជូនខ្លួន

ឲ្យទៅលក់ដំ រៀនសូត្រ កសាងខ្លួន នៅក្នុងចលនាសហករណ៍ ។
 ហើយបើគេបានទៅចូលប្រឡូក នៅក្នុងចលនាសហករណ៍ហើយ
 ក៏គេមិនចាប់អារម្មណ៍ យកចិត្តទុកដាក់ ទិត្យទំលាក់ដកសាងខ្លួន
 ក្នុងចលនាសហករណ៍ ទិត្យរៀនសូត្រពីសហករណ៍ រៀន
 សូត្រពីសមាជិកសហករណ៍ ដែលជាកសិករក្រ កសិករកណ្តាល
 ថ្នាក់ក្រោម នោះឡើយ ។ គេរស់នៅក្នុងសហករណ៍ហើយ គេ
 ធ្វើការងារជាសមូហភាព ជាមួយកសិករក្រ កសិករកណ្តាលថ្នាក់
 ក្រោម ដែលជាសមាជិកដ៏ឧត្តម របស់សហករណ៍ផលិតកម្មហើយ
 ក៏គេធ្វើចុងដៃចុងជើង មិនសកម្មប្រយុទ្ធ មិនពេញចិត្ត ពេញថ្វីម
 ឡើយ ។ ផ្ទុយទៅវិញ សតិការម្មណ៍ ចិត្តគំនិតរបស់គេ គិតមមៃ
 ចង់តែមកធ្វើការងារនៅក្នុងមន្ទីរ ឬក្រសួងបដិវត្តនានា ទៅវិញ ។
 ភ្នែកគេ ក៏សម្លឹងហួសចលនាសហករណ៍ មើលមិនឃើញគំរូ
 បដិវត្តរស់រវើក របស់កសិករក្រ និងកសិករកណ្តាលថ្នាក់ក្រោម
 នៅក្នុងចលនាសហករណ៍នេះ ដែលកំពុងតែបោកបក់ គ្រាំគ្រឿង
 ផុលផុសខ្លាំងក្លា ទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ នៅជុំវិញខ្លួនគេ ។ គេដេក
 រង់ចាំតែពេលណា ថ្ងៃណា ដែលអង្គការហៅគេមកធ្វើការនៅក្នុង
 មន្ទីរ នៅក្នុងក្រសួងបដិវត្តវិញ ។ ភ្នែកគេរំពៃសម្លឹងរកមើលតែ
 នាទីដំណែង នៅក្នុងក្រសួង ឬមន្ទីរបដិវត្តនានា ។ ម្យ៉ាងហើយ

នោះបើជាគេបិតនៅក្នុងចលនាក្តៅគគុក យ៉ាងនេះហើយក្តី ក៏គេ
 រៀនសូត្រពីចលនាមិនបាន រៀនសូត្រអំពីកសិករក្រ កសិករ
 កណ្តាលថ្នាក់ក្រោម ដែលជាសមាជិកដ៏ឧត្តម នៃសហករណ៍មិន
 បាន ។ ដូច្នេះ ខ្លួនគេពុំអាចចំរើនលូតលាស់ ទៅតាមចលនា
 សហករណ៍ ឬឲ្យទាន់ចលនាសហករណ៍ ដែលកំពុងបោកបក់គ្រាំ
 គ្រឿង លោតផ្លោះទៅមុខ ជារៀងរាល់ថ្ងៃនោះបានឡើយ ។

x x x

ក្នុងចលនាសហករណ៍ ក្នុងរយៈកាលថ្មី បច្ចុប្បន្ននេះ
 ក៏ដូចគេទៅអនាគតទៀត ចលនាសហករណ៍នេះហើយដែលជា
 ចលនាសហករណ៍បំផុត ជាចលនាសហករណ៍ប្រកាស ជាកន្លែងល្អ
 បំផុត ចំរើនបំផុត សំរាប់ឲ្យយុវជន - យុវនារីកម្ពុជាយើងលក់ដំ
 ហ្វឹកហ្វឺនកសាងខ្លួន សាកល្បងគោលជំហរបដិវត្តខ្លួន ពង្រឹង និង
 ពង្រីកគោលជំហរនយោបាយ - សតិការម្មណ៍ និងចាត់តាំងបដិវត្ត
 ខ្លួន គ្រប់ពេលវេលា ។

ចំណែកឯចលនាក្នុងមន្ទីរ វាមិនក្តៅដូចចលនាសហករណ៍
 ទេបច្ចុប្បន្ននេះ ។ វាគ្រាន់តែជាចលនាមួយប៉ុណ្ណោះ ។
 ដូច្នេះ យុវជន - យុវនារីកម្ពុជាយើង ចាំបាច់ត្រូវចុះលក់ដំ ហ្វឹកហ្វឺន

កសាងខ្លួន ក្នុងចលនាពង្រីក ពង្រីកសហការណ៍ផលិតកម្មនេះឲ្យ
 បានក្តៅដាច់ជានិច្ច នឹងកាន់តែជ្រាលជ្រៅឡើងទៅដល់ដាច់ ដោយ
 ចុះប្រឡូកធ្វើពលកម្មបង្កើនផល ក្នុងរាស់ ដកស្ទូង ប្រតិកាត់
 លើកទំហំ ដឹកជញ្ជូន ដឹកប្រឡាយ លើកភ្នំ ឲ្យដាច់ដឹកស្មុំជា
 មួយបង្អួចកសិករក្រ ទាំងកសិករកណ្តាលថ្នាក់ក្រោម ដែលជា
 សមាជិកសហការណ៍ ដោយគ្មានខ្លាចក្តៅ រងា ត្រជាក់ ឬ
 លំបាកឡើយហត់អ្វីឡើយ ។ ត្រូវចុះប្រឡូកក្នុងចលនាស្វ័យ
 កសាងផ្នែកសហការណ៍ ចុះប្រឡូកក្នុងការប្រយុទ្ធដោះស្រាយ
 ជីវភាពប្រជាជន សហការណ៍ ចុះប្រឡូកដោះស្រាយនូវគ្រប់ទំនាស់
 សុគតស្នាញ់ទាំងអស់ ដែលចោទឡើងនៅក្នុងសហការណ៍ ចុះ
 ប្រឡូកឲ្យជ្រៅ ក្នុងជីវភាពសមូហភាពក្នុងសហការណ៍ ចុះ
 ប្រឡូកបង្កើនផល ឲ្យបានជាអតិបរមា ក្នុងទស្សនៈកែប្រែ
 សង្គម និងការពារ កសាងប្រទេស ។ ល ។ ធ្វើយ៉ាងនេះ
 ទើបយុវជន - យុវនារីយើង មានពិសោធន៍កាន់តែច្រើនឡើងៗ
 លើគ្រប់បញ្ហាទាំងអស់ ជាបន្តបន្ទាប់ ។ ដូច្នេះ យុវជន -
 យុវនារីយើង នឹងអាចកសាងខ្លួនបានល្អបានលឿន ពង្រីកនឹង
 ពង្រីកគោលដៅរបស់វត្ថុគ្រប់ផ្នែករបស់ខ្លួន បានយ៉ាងឆាប់រហ័ស ។

ពាក្យបូកណែនាំនេះពោលថា « ភ្លើងក្តៅ ទើបលត់

ដែក បានរើសឈ្នួ ។ យ៉ាងណាមិញ ចលនាបដិវត្ត
 ក្តៅ ទើបកសាងខ្លួនយើងបានល្អ ទើបពង្រីក ពង្រីកគោលដៅរបស់វត្ថុ
 បដិវត្តយើង បានរើសប៉ុន្មាន ។ ដូច្នេះ យុវជន - យុវនារីកម្ពុជាយើង
 ទាន់ចិត្តនៅក្នុងវ័យយុវភាព ដែលមានកម្លាំងពេញបរិបូរ
 មានបញ្ហាឈ្នាសវៃ រហ័សរហួននៅឡើយ ត្រូវប្រឡូកក្នុងចលនា
 ក្តៅ នៃសហការណ៍ផលិតកម្ម បច្ចុប្បន្ននេះ ឲ្យបានពេញទំហំ
 កុំខ្លាចការលំបាក កុំខ្លាចហត់ឡើយ កុំខ្លាចក្តៅរងា ដើម្បី
 លត់ដកសាងខ្លួនយើង ឲ្យបានរឹងប៉ឹងដូចថែប ដើម្បីបន្តរើសធ្វើ
 បដិវត្តសង្គមនិយម បដិវត្តកម្ពុជានិយម រហូតដល់ដណ្តើម
 បានមហាជ័យជំនះទាំងស្រុង នឹងជាស្ថាពរ ។

*

*

*

ក្នុងរយៈកាលបដិវត្តន៍ បច្ចុប្បន្ននេះ
យុទ្ធចល-យុទ្ធនវិយោ ត្រូវពង្រឹង

គោលជំហរ កសិករ ដាច់ខាត
និងក្មេងៗ ជាប់ជាតិ

បច្ចុប្បន្ននេះ សុខសន្តិភាពបានកើតមានឡើងវិញ នៅ
លើទឹកដីកម្ពុជាហើយ ។ ប្រទេសជាតិ នឹងប្រជាជនកម្ពុជា ត្រូវ
បានរំដោះរួចផុតពីការជំនុំជំរឿន សង្គ្រាមស៊ីវិលសព្វថ្ងៃយ៉ាង ទាំង
ស្រុងហើយ ពួកចក្រពត្តិគ្រប់ប្រភេទ ពិសេស ចក្រពត្តិអាមេរិក
ព្រមទាំងបរិវារទាំងអស់ ត្រូវវាយបណ្តាញឲ្យចេញអស់ពីកម្ពុជា
ហើយដែរ ។ ពួកវណ្ណៈសក្តិកម្ម នឹងវណ្ណៈនាយទុន ដែលជា

វណ្ណៈជំនុំជំរឿនជាតិ មានចូលរួមចំណែកជាងគេ នៅក្នុង
សង្គ្រាមកម្ពុជា ជាតិពិតជាធ្លាក់ហើយនេះ ឥឡូវ ត្រូវប្រជាជនកម្ពុជា-កសិករ
ក្រោមការដឹកនាំដ៏ត្រឹមត្រូវ និងភ្នំស្វាង នៃបក្សក្រុមយុទ្ធសាស្ត្រ
កម្ពុជា វាយរំលំអស់ជាមូលដ្ឋានហើយ ពោលគឺរំលំទាំងមូលដ្ឋាន
សេដ្ឋកិច្ច រំលំទាំងរបបនយោបាយ ។

ដូច្នេះ សង្គ្រាមកម្ពុជាថ្មី ក្រោយថ្ងៃ ១៧ មេសា ឆ្នាំ ១៩៧៥
នៅមានវណ្ណៈតែពីរទេ គឺវណ្ណៈកម្ពុជា និងវណ្ណៈកសិករ ។ នៅ
ថ្ងៃ ១៧ មេសា ឆ្នាំ ១៩៧៥ យើងបានសំរេចបដិវត្តប្រជាជាតិ-ប្រជា
ធិបតេយ្យ ទាំងស្រុងហើយ ។ ដូច្នេះ ឥឡូវនេះ យើងឈាន
ចូលដល់រយៈកាល ធ្វើបដិវត្តសង្គមនិយម ជាបន្តទៀត ។

ដូច្នេះ សង្គ្រាមកម្ពុជាថ្មី ជាសង្គ្រាមដែលគ្មានមនុស្សជិះ
ជាន់មនុស្ស ជាសង្គ្រាមដែលប្រជាជនកម្ពុជា-កសិករ រស់នៅស្មើ
ភាពគ្នា ដោយសុខដុមរមនា ក្នុងបរិយាកាសមហាសាមគ្គី
ហើយដែលទាំងអស់គ្នាធ្វើពលកម្ម វាយសំរុកបង្កើនផល ទាំង
យប់ទាំងថ្ងៃ ដើម្បីការពារប្រទេស និងកសាងប្រទេសទាំងអស់
គ្នា ។ នេះ ជាការពិតជាក់ស្តែងមួយ ដែលពុំអាចប្រកែកបាន ។

ក៏ប៉ុន្តែ ការពិតជាក់ស្តែងមួយទៀត ក៏មានព្រមជា
មួយគ្នា នឹងការពិតជាក់ស្តែង ខាងលើនេះដែរ ។ ពោលគឺ ពួក
ចក្រពត្តិ ពិសេស ចក្រពត្តិអាមេរិកនិងបរិវារ ត្រូវវាយបណ្តាញចេញ
អស់ពីទឹកដីកម្ពុជាយើងមែន ។ ខ្សែចាត់តាំងនយោបាយ - យោធា
ពារកម្មរបស់វា ត្រូវវាយកំទេច ខ្ចាត់ខ្ចាយខ្ទេចខ្ទី អស់ហើយមែន ។
របបអាណានិគមនិយមបែបថ្មីរបស់វា ត្រូវវាយកំទេចចោលអស់
រលើងហើយមែន ។ រីឯវណ្ណៈសក្តិភូមិ នឹងវណ្ណៈនាយទុន ត្រូវវាយ
រំលំ ទាំងមូលផ្ទុះនស្ទង់កិច្ច ទាំងរបបនយោបាយ អស់ជាមូល-
ផ្ទុះហើយមែន ក៏ប៉ុន្តែ បុគ្គលសក្តិភូមិ បុគ្គលនាយទុន ដែល
សព្វថ្ងៃ ត្រូវចុះទៅបង្កបង្កើនផលនៅជនបទ ជាមួយកសិករយើង
វាមានលាយឡំ ជាមួយកសិករយើង នៅពាសពេញទាំង
ជនបទកម្ពុជា ។ ដូច្នេះ បុគ្គលសក្តិភូមិ នាយទុននៅមាន ទស្សនៈ
គោលជំហរវាក៏នៅមាន ចំណង់លោភលន់ របស់វាពីដើម ដែលធ្លាប់
ដោះដាន់កម្មករ - កសិករ ក៏ថិតនៅមានក្នុងខ្លួនប្រាណ ចិត្តគំនិតរបស់
វានៅឡើយដែរ ។ ដូច្នេះ ទស្សនៈ គោលជំហរ សតិការម្នាក់
លោភទស្សនៈ នឹងមនោគមវិជ្ជាចក្រពត្តិ - សក្តិភូមិ - នាយទុន ដែល
ជាវត្ថុធាតុអរូបិយ ពុំអាចវាយកំទេចចោលឱ្យអស់ទាំងស្រុង ក្នុង
ពេលក្លាយ ។ បាននោះ ទោះបីប្តូរមិនចង់ទោះតិចប្តូរច្រើន វាថិត

ក្រុមប្បវេណីសហករណ៍ ឃុំត្រពាំងធំ ស្រុកត្រាំកក់ ខេត្តតាកែវ កំពុងវាយសំរុក
ជកស្វាយឱ្យទាន់រដូវ ។

មាននៅក្នុងប្រជាជនយើងនៅឡើយ ជាពិសេស គឺក្នុងស្រទាប់
ប្រជាជនកម្ពុជា-កសិករ ដែលទើបត្រូវបានរំដោះរួចផុតពីរបបពួក
ពាក្យតៗ ហើយសព្វថ្ងៃនេះ ប្រជាជនកម្ពុជា-កសិករ ដែលទើប
ចេញពីទីក្រុងនានា ទៅរស់នៅលាយឡំក្នុងចំណោមប្រជាជនកម្ពុជា-
កសិករចាស់យើង នៅពាសពេញទូទាំងប្រទេសកម្ពុជា ។ អាស្រ័យ
ហេតុនេះ ទោះបីជួបមិនចង់ ទោះតិច ឬច្រើន ទោះដឹងខ្លួនក្តី
ឬមិនដឹងខ្លួនក្តី ប្រជាជនកម្ពុជា-កសិករថ្មីនេះ សុទ្ធតែបានដឹកនាំ
តាំងពីទីស្រុកៈ គោលជំហរ សតិការម្នាក់ លោកទស្សនៈនឹង
មនោគមវិជ្ជាចក្រពត៌ - សក្តិកម្ម - នាយទុន យកទៅផ្សព្វផ្សាយ
ក្នុងចំណោមប្រជាជនកម្ពុជា-កសិករចាស់យើង នឹងក្នុងសហករណ៍
ផលិតកម្ម របស់យើង ។ នេះម្យ៉ាង ។

តែម្យ៉ាងទៀត ក្នុងចំណោមប្រជាជនកម្ពុជា-កសិករ
ចាស់យើង ក្នុងជួរជំនុំយើង ក្នុងជួរកងទ័ពយើង ក្នុងសហ-
ករណ៍ផលិតកម្មកំរិតទាប - កំរិតខ្ពស់ របស់យើង ទោះតិចឬច្រើន
ក៏នៅមានសល់កំរិត ទាំងឡាយមិនល្អនៃទស្សនៈ គោលជំហរ
សតិការម្នាក់ លោកទស្សនៈ នឹងមនោគមវិជ្ជា របស់ចក្រពត៌
សក្តិកម្ម-នាយទុន នៅឡើយដែរ ។

ឧទាហរណ៍ : នៅមានសតិការម្នាក់ គោលជំហរ

តំបន់និយម ក្របខ័ណ្ឌនិយម អន្តរាគមន៍និយម ក្រុមនិយម មិនទាន់
 មានទស្សនៈ គោលជំហរ សតិការម្មណ៍ មើលឃើញធនធាន
 គិតគូរធនធាន ដល់ទូទាំងប្រទេសឡើយ ទោះបីជាបក្ស ប្រជាជន
 កម្ពុជាភ្ជាប់រដ្ឋអំណាច គ្រប់គ្រងទូទាំងប្រទេសហើយក្តី ។

ឧទាហរណ៍ : នៅមានសតិការម្មណ៍មុខមាត់បុណ្យសក្តិ
 ដំណែងនាទី ស្នាដៃ ថ្វីអាវុធជាងខ្លួន មិនឃើញតួនាទីដឹកនាំរបស់
 បក្ស មិនឃើញសារៈសំខាន់ នឹងកម្លាំងខ្លាំងក្លាមហិមា របស់ប្រជា-
 ជនកម្ពុជា-កសិករ ដែលវាយឈ្នះចក្រពត្តិអាមេរិក ហើយរំដោះ
 ប្រទេសកម្ពុជា រំដោះប្រជាជនកម្ពុជា នឹងរំដោះវណ្ណៈកម្ពុជា-កសិករ
 ដែលធ្លាប់ត្រូវគេជំនះ ជាង២ពាន់ឆ្នាំមកហើយ បានទាំងស្រុង
 នោះឡើយ ។ ដូច្នេះ ឃើញថា មិនទាន់មានលោកទស្សនៈ
 បដិវត្តត្រឹមត្រូវ ចំពោះបញ្ហាភិក្ខុយស ថ្ងៃថ្នាំ រុក្ខរឿង ឧត្តុង្គឧត្តម
 នៅឡើយទេ ។

ឧទាហរណ៍ : នៅមានសតិការម្មណ៍កម្មសិទ្ធិបុគ្គល
 ស្នូនតួ មើលឃើញ នឹងគិតគូរតែជុំវិញអាត្មាខ្លួន ជុំវិញក្រុមគ្រួសារ
 ខ្លួន នឹងបក្សពួកខ្លួនប៉ុណ្ណោះ មិនទាន់សម្លឹងមើលឆ្ងាយ ធនធាន
 ទូទាំងប្រទេស មិនទាន់ចេះគិតគូរ រួមគ្រប់គ្នា រួមអត្ថប្រយោជន៍
 មួយប្រជាជនកម្ពុជា-កសិករទូទាំងប្រទេស មិនទាន់គិតគូរដល់

ផលប្រយោជន៍រួមរបស់សមូហភាព ក្នុងសហគមន៍ក្តី ក្នុងអន្តរាគមន៍
 ខ្លួនក្តី ក្នុងមន្ទីរខ្លួនក្តី ហើយរឹតតែមិនសូវគិតគូរដល់ផលប្រយោជន៍
 រួមរបស់ប្រទេសជាតិទាំងមូលទៀត ។

... ។ ល ។

នៅក្នុងសន្តិកម្មជាថ្មី សព្វថ្ងៃ ទោះនៅក្នុងសហគមន៍
 ផលិតកម្មក្តី នៅក្នុងមន្ទីរ ក្រសួង ការផ្តល់បដិវត្តនានាក្តី នៅក្នុង
 អន្តរាគមន៍ទីតាំងមួយក្តី ឬនៅក្នុងខ្លួនយើងម្នាក់ៗ ក្តី ពុំកំពុងមានការ
 ប្រយុទ្ធ រវាងសតិការម្មណ៍ស្នូនតួ នឹងសតិការម្មណ៍ស្នូនរួម រវាងផល
 ប្រយោជន៍បុគ្គល នឹងផលប្រយោជន៍សមូហភាព រវាងលោក
 ទស្សនៈចក្រពត្តិ-សក្តិក្ខម-នាយទុន ដែលចាស់គំរិល ជំនះជាង
 ប្រតិកិរិយា នឹងលោកទស្សនៈបដិវត្តថ្មី ដែលត្រឹមត្រូវល្អបរិសុទ្ធ នឹង
 ចំរើនរឿងលឿន រវាងទស្សនៈ គោលជំហរវណ្ណៈជំនះជាង នឹងវណ្ណៈ
 មិនកម្លាំងជឿជឿទៅទាំងអស់ ជាមួយនឹងទស្សនៈ គោលជំហរ
 អធនរបស់បក្ស រវាងមនោគមវិជ្ជាពុករលួយ អវណ្ណតអណ្ណន៍ គំនិត
 និយមរបស់ចក្រពត្តិ-សក្តិក្ខម-នាយទុន ជាមួយនឹងមនោគមវិជ្ជា
 បដិវត្តដែលត្រឹមត្រូវ ស្អាតស្អំ សំភារៈនិយម នឹងវិទ្យាសាស្ត្រ ។ ល ។

ការប្រយុទ្ធទាំងអស់នេះហើយ ជាការប្រយុទ្ធវណ្ណៈ
 យ៉ាងគំនិតតែងស្វិតស្វាញ ក្នុងរយៈកាលបដិវត្តថ្មី បច្ចុប្បន្ននេះ ។

ការពិតជាក់ស្តែងទី ២ នេះ វាបញ្ជាក់ច្បាស់ថា នៅក្នុង
សន្តិមកម្ពុជាថ្មី របស់យើងសព្វថ្ងៃ ដែលអត់មានវណ្ណៈជិះជាន់
ដែលនៅសល់តែវណ្ណៈកម្មតា - កសិករនេះហើយក្តី ការតស៊ូវណ្ណៈ
មិនទាន់ចប់ មិនទាន់ផុតរលត់នៅឡើយទេ ទំនាស់វណ្ណៈ ក៏នៅ
មានស្រួចស្រាវនៅឡើយ វាគ្រាន់តែមានទិដ្ឋភាពផ្សេង ខុសប្លែក
កាលពីសម័យសង្គ្រាម ដែលនៅមានចក្រពត្តិ - បរិវារ នៅមាន
វណ្ណៈជិះជាន់ ជាសក្តិកម្ម - នាយទុននៅឡើយ ដូច្នេះ ការតស៊ូ
វណ្ណៈ នៅក្នុងសន្តិមកម្ពុជាថ្មី ក៏ត្រូវតែប្រព្រឹត្តទៅយ៉ាងខ្លាំងក្លាបន្ត
ទៀត តាមរូបភាពថ្មី សមស្របតាមវេយៈកាលបដិវត្តថ្មី ។ តែ
ចោះបីជាការតស៊ូវណ្ណៈ នៅក្នុងវេយៈកាលបដិវត្តថ្មីនេះ មិនមានរូប
ភាពហ័ស្សាភារៈ ជាសង្គ្រាមបដិវត្ត ជាកុប្បកម្ម ឬក៏ជាការប្រយុទ្ធ
បង្ហូរឈាម រវាងគ្នានឹងគ្នាក៏ដោយ ក៏ការតស៊ូវណ្ណៈ នៅក្នុងវេយៈ
កាលបដិវត្តថ្មីនេះ នៅតែស្រួចស្រាវ នៅតែតឹងតែងស្វិតស្វាញ
ដែលយើងពុំអាចបង្ខូរបន្ថយបានឡើយ ។

បើយើងពិនិត្យមើលជារូបភាពខាងក្រៅ យើងឃើញហាក់
ដូចជាការតស៊ូវណ្ណៈ នៅក្នុងវេយៈកាលបដិវត្តថ្មីនេះ វាគ្រជាក់ជាន់
វាស្រួលជាន់ វាតូរជាន់ កាលសម័យសង្គ្រាមបដិវត្ត ព្រោះគ្មាន
ការបាញ់កាប់សម្លាប់ បង្ហូរឈាមគ្នា ។ តែបើពិនិត្យឲ្យដល់ជំហៅទៅ

ការតស៊ូវណ្ណៈ ក្នុងវេយៈកាលបដិវត្តថ្មីនេះ វាតឹងតែង ស្វិតស្វាញ
ស្លាប់រស់ ដូចតែការតស៊ូវណ្ណៈ ក្នុងសម័យសង្គ្រាមបដិវត្តដែរ
ហើយមានលក្ខណៈពិបាកជាន់ការតស៊ូបង្ហូរឈាមគ្នាទៅទៀត ព្រោះ
អី យើងត្រូវប្រយុទ្ធជាមួយខ្លាំងសត្រូវអរូបិយ ដែលមើលមិនឃើញ
ចាប់មិនបាន ។ ក្នុងវេយៈកាលតស៊ូវណ្ណៈ ក្រោមទិដ្ឋភាពថ្មីនេះ
បើប្រសិនជាយើង មានការធ្វេសប្រហែស ធ្វេសលុះ ឬមើលស្រាល
អំពីបញ្ហាទំនាស់វណ្ណៈ បញ្ហាតស៊ូវណ្ណៈ នឹងអំពើគោលជំហរវណ្ណៈ
កម្លាំងរបស់បក្ស នោះខ្លាំងណាស់នឹងជ្រៀតជ្រែកចូលមកក្នុងផ្ទះ
យើង ណាស់ស្ម័គ្រចិត្តវេយៈកាលជំហរវណ្ណៈយើង ដូច្នេះក៏ណាស់វេយៈ
រំលែងអំណាច នឹងរបបគ្រប់គ្រងបដិវត្តយើង សព្វថ្ងៃនេះដែរ ។

ដូច្នេះ យុវជន - យុវនារីបដិវត្តយើង ចាំបាច់ត្រូវតែបន្ត
ហើយទិតៗយកចិត្តទុកដាក់ ពង្រឹងគោលជំហរតស៊ូវណ្ណៈ ឲ្យបាន
ក្តៅ ឲ្យខ្លាំងក្លាជាប់ជានិច្ច ។ ក្នុងវេយៈកាលតស៊ូបដិវត្តថ្មីនេះ
ដើម្បីរួបរួមបដិវត្តសន្តិមុខយម ការការប្រទេស នឹងកសាងប្រទេស
ដែលរំពោះបានមកហើយនេះ ឲ្យគង់វង្សប្រចាំ ហើយខ្លាំងក្លា
សំបូរសច្ចៀយ ប៉ុន្តែផ្អែកលើ វាទាមទារអំពីយុវជន - យុវនារីបដិវត្ត
យើង ឲ្យគោលជំហរវណ្ណៈអធន របស់បក្សរឹងប៉ឹង ឲ្យគោល
ជំហរតស៊ូវណ្ណៈស្រួចស្រាវ នឹងជាប់ខាត ហើយក្តៅជំងឺជាប់ជានិច្ច

គ្មានពេលណាវសាយ គ្មានពេលណាជួរលុត គ្មានពេលណា
បន្ទុកបន្ទុយ សូម្បីមួយភ្លែតសោះឡើយ ។ បើមិនដូច្នោះទេ
ទោះបីយើងរំដោះទូទាំងប្រទេស យើងនេះហើយក្តី ទោះបីយើង
គ្រប់គ្រងរដ្ឋអំណាច ទូទាំងប្រទេសហើយក្តី ទោះបីយើងចាត់តាំង
សហការណ៍ផលិតកម្ម ទូទាំងជនបទហើយក្តី ក៏ខ្មាំងសត្រូវអាច
វាយផ្តួលរំលំយើង ខាងគោលជំហរ រួចវាយកំទេចយើងតាម
យោធា ហើយដណ្តើមយករដ្ឋអំណាច ពីយើងទៅវិញបាន ។

x x x

ដូច្នោះ ជាវិធានការ ដើម្បីពង្រឹងគោលជំហរតស៊ូ
វណ្ណៈ ឲ្យក្តៅជាប់ជានិច្ច ឲ្យស្រួចស្រាវជាប់ខាតជានិច្ច នៅក្នុង
ផ្លូវយុវជន - យុវនារីបដិវត្តន៍យើង ៖

១. ត្រូវប្រយុទ្ធតស៊ូកសាងផ្ទៃក្នុង ឲ្យខ្លាំងក្លា ឲ្យជ្រៅ
នឹងឲ្យក្តៅជាប់ជានិច្ច ។ ពិនិត្យតាមជាន់ ហើយ
ជួយដាស់តឿន ក្រើនរំលឹកគ្នា គ្រប់ពេលវេលា ជួយតំរូវតំរង់
គ្នាទៅវិញទៅមក ជាប់ជានិច្ច កុំមើលស្រាល កុំលុំ ។ បណ្តែត
បណ្តោយ ទុកឲ្យខុសឆ្គងជាបន្តបន្ទាប់ទៅទៀត ដោយសំពាង
លេសថា អស់ខ្លាំងហើយ អស់វណ្ណៈជិះជាន់ហើយ ។ ល ។

២. ត្រូវប្រយុទ្ធកសាង បំពាក់បំប៉ន នឹងពង្រឹង ពង្រីក
ជំហរអធនរបស់បក្ស ឲ្យដល់ខ្លួន ឲ្យដល់ផ្លូវយុវជន
យុវនារីបដិវត្តន៍យើង ជាប់ជានិច្ច កុំអធ្យាស្រ័យឲ្យខ្លួន កុំបន្ទុកបន្ទុយ
ឬចូរលុតទុកទ្វារចំហ ឲ្យគោលជំហរវណ្ណៈផ្សេងៗ ដែលមិន
កម្លាំង ចូលមកលេចលាយឡំ ម្រេសជាមួយគោលជំហរវណ្ណៈ
អធនរបស់បក្សបានឡើយ ធាតុអធន របស់បក្សទាំង៤ ពោលគឺ
ធាតុលទ្ធផលស្តីសំបុត្រ ធាតុប្រយុទ្ធស្រួចបំផុត ធាតុគោរពអង្គការ
វិន័យ ដោយឥតលក្ខខណ្ឌ នឹងធាតុវិជ្ជាប្រឌិត កសាងមិនឈប់
ឈរ យុវជន - យុវនារីបដិវត្តន៍យើង ត្រូវបន្តកសាង ពង្រឹង ពង្រីក
នឹងបំពាក់ឲ្យខ្លួន ជាប់ជានិច្ច ជាបន្តទៀត ។

៣. ព្រមជាមួយនេះ ត្រូវប្រុងប្រយ័ត្នបដិវត្តឲ្យខ្ពស់ជាប់
ជានិច្ច ប្រុងប្រយ័ត្នទាំងខាងទស្សនៈ គោលជំហរ
ប្រុងប្រយ័ត្នទាំងខាងចាត់តាំង ប្រុងប្រយ័ត្ន ទាំងក្នុងជីវភាពរស់នៅ
ប្រចាំថ្ងៃ ដោយគោរពអង្គការ វិន័យ របស់បក្សដាច់ខាត គោរព
នឹងអនុវត្តមាតិកា នឹងលក្ខការណ៍ចាត់តាំងរបស់បក្ស ដាច់ខាត ។
កាលក្នុងសម័យសង្គ្រាមបដិវត្ត ដែលខ្លាំងពូកែ បង្ក្រាបរាជស្ថាន
នឹងតាមបំផ្លិចបំផ្លាញកំទេចបដិវត្តន៍យើង គ្រប់ពេលវេលា នោះ
យើងរាល់គ្នា ចេះតែប្រុងជាប់ ហើយមានការប្រយុទ្ធក្តៅជាប់ ។

ដូច្នេះ គោលជំហរតស៊ូវិញ្ញាៈរបស់យើង គឺរឹងប៉ឹង ជាថ្នាក់ ។
 តែក្នុងសម័យសន្តិភាព បច្ចុប្បន្ន នឹងទៅអនាគត ដែលគ្មានឡាន
 សត្រូវ ជាអរិយធាន ជាប្រតិភូគ្នាមេរឹកគ្នា ជាប្រតិភូផ្សេងៗ ក្តី
 ជាសក្តិភូមិ-នាយទទួល វាធ្វើការបង្កើតរាតត្បាត ឬបង្កសង្គ្រាម
 ក្តៅ ដោយចំហក្នុងតាំង ហើយក្នុងសភាពដែលជីវភាពខាងសំភារៈ
 នឹងស្មារតីវាសំបូរធូរធា ជាសភាពសម័យសង្គ្រាមផង ហើយវានឹង
 ចេះតែឡើងកំរិត ជាបន្តបន្ទាប់ទៅទៀតផង ក្នុងសភាពដែលយើង
 ទាំងអស់គ្នាស្រឡាត់ស្រឡាយយ៉ាងនេះ យើងច្រើនតែរក្សាទុក
 ធ្វើសប្បុរស ច្រើនតែធ្វើរលូន ខាងអង្គការ-វិទ្យា ខាងមាតិកា
 នឹងខាងលក្ខណៈណាចាំតាំងផ្សេងៗ របស់បក្ស យើងច្រើនតែមើល
 ស្រាលខ្លាំងសត្រូវ ហើយជាពិសេសទៅទៀត យើងមិនសូវមើល
 ឃើញខ្លាំងសត្រូវ ជាអរិយធាន ដូចពោលខាងលើនេះទេ ។ ហើយ
 ខ្លាំងសត្រូវ ជាអរិយធានទាំងនេះហើយដែលពិសេសបំផុត ដែល
 វាយគោលជំហរដ៏វត្តយើងឱ្យរលំរលាយ ដោយមិនដឹងខ្លួន
 ហើយវាយផ្តួលយើងដោយសន្តិវិធីទៀត ។ គ្រោះថ្នាក់នេះ ធ្លាប់
 បានកើតមាន ហើយកំពុងតែកើតមាន នៅក្នុងប្រទេសយើងចំនួន
 លើសកលលោក ដែលមានតែឈ្មោះជាបដិវត្ត ជាសន្តិមន្តយមតែ
 ធាតុពិត នឹងគោលជំហរ វាប្រែប្រួលទៅជានាយទទួលអស់ទៅហើយ។

យុវជន-យុវនារីកម្ពុជា ចុះប្រឡូកធ្វើពិធីលក្ខបង្គុយក្នុងសហករណ៍
 ផលិតកម្ម យ៉ាងស្រស់ស្រាយ ទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ។ នេះ ជាក្រុមយុវជន
 សហករណ៍មួយកំពុងព្យាយាម នឹងកាប់រានដីស្រែ យ៉ាងស្វាហាប់ ។

យើងយាយ"នេះ ដើម្បីយុវជន - យុវនារីបដិវត្តយើងប្រុងប្រយ័ត្នជាប់
ជានិច្ច កុំភ័យខ្លាច កុំភ័យខ្លាច កុំសន្តិភាពនិយម ។ តែផ្ទុយទៅវិញ
ក្នុងសម័យសន្តិភាពនេះហើយ ដែលយុវជន - យុវនារីបដិវត្តយើង
ត្រូវប្រុងប្រយ័ត្នបដិវត្តសំបុត្រ ដើម្បីពង្រឹងគោលជំហរតស៊ូវិញ្ញាៈ
របស់យើង ឲ្យបានរឹងមាំ ជាប់ខាត ជានិច្ចជាគោល ។

x x x

យុវជន - យុវនារីបដិវត្តយើង ធ្លាប់មានគោលជំហរតស៊ូ
វិញ្ញាៈជាប់ខាត ធ្លាប់បានរួមជាមួយប្រជាជនកម្ពុជា - កសិករធ្វើការ
តស៊ូបដិវត្ត វាយឈ្នះចក្រភពអាមេរិក ដែលជាមេរោងចក្រពិតជា
ជាងគេបំផុត នៅលើសកលលោក មានការឃុំឃាំងទំនើបៗ
សំបូរបែបច្រើនរាប់មិនអស់ ធ្វើឲ្យវាបរាជ័យ រត់បាក់ទ័ពខ្ចាត់ខ្ចាយ
យើងតាមសំបុត្រ ចេញពីកម្ពុជា ។ ដូច្នេះ ក្នុងរយៈកាលបដិវត្តថ្មី
បច្ចុប្បន្ន នឹងតទៅអនាគតទៀត យុវជន - យុវនារីកម្ពុជាយើង
ប្រាកដជានឹងរក្សាប្រពៃណីរឹងរ៉ឹង ឧត្តុង្គឧត្តមនេះ ឲ្យបានជារៀង
រហូត ហើយប្តេជ្ញាពង្រឹងគោលជំហរតស៊ូវិញ្ញាៈជាប់ខាត ដើម្បី
សំរេចបដិវត្តសន្តិមន័យម នៅកម្ពុជាឲ្យបានមហាជោគជ័យទាំងស្រុង
ហើយឈានទៅធ្វើបដិវត្តកម្ពុជានិសន័យមនៅកម្ពុជាទៀត ។/

* * *

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០១ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៤

យោងតាមសេចក្តីណែនាំរបស់គណៈកម្មាធិការជាតិរៀបចំការបោះឆ្នោត

មនោសញ្ចេតនាបដិវត្ត

ស្តីពីការបោះឆ្នោត

១

ជនបដិវត្ត ជនកុម្មុយនីស ជាមនុស្សដែលមានមនោសញ្ចេតនាខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត ស្មោះត្រង់បំផុត និងល្អបរិសុទ្ធបំផុត ចំពោះក្រុមគ្រួសារ ប្រពន្ធកូន ប្តីស៊ី មែឌី បងប្អូន ក៏ដូចជា ចំពោះប្រជាជនកម្ពុជាទាំងមូលដែរ ។ តែមនោសញ្ចេតនានេះ ជាមនោសញ្ចេតនាបដិវត្ត ដែលផ្សាភ្ជាប់ទៅនឹងវាសនាប្រទេសជាតិ និងប្រជាជនទាំងមូល និងផ្សាភ្ជាប់ទៅនឹងវណ្ណៈត្រីក្រពាំងស្រី ។ ដូច្នេះ មិនមែនជាមនោសញ្ចេតនាបុគ្គលស្មុនគូ ចង្អៀតចង្អល់ នៅជុំវិញតែអាជ្ញាធរប៉ុណ្ណោះទេ ។

១០ ឆ្នាំ ក្រោយឃ្លាតចាកពីភូមិកំណើត

បាត់ដំរី ជាទីប្រជុំជនផ្សារក្នុងមួយ និងជាដំណាក់ផ្លូវ

រទេះភ្លើងមុនដំបូងបំផុត ដែលចេញពីភ្នំពេញទៅបាត់ដំបង ។ ក្នុងសម័យសង្គ្រាមឈ្លានពាន ដ៏កំណាចយោរយោ របស់ក្រុងភ្នំពេញ ភាគរីក និងបរិវារ ជាង៩ ឆ្នាំ កន្លងទៅនេះ បាត់ដំរីបានចតនៅជាសមរភូមិក្តៅបំផុត គ្រប់ពេលវេលា ។ ហើយព្រមជាមួយនេះ បាត់ដំរី ក៏បានក្លាយទៅជាតំបន់រងផល ដែលជាទីមិត្តរូប នៃមហាវិវាសនកម្ម របស់សង្គ្រាមឈ្លានពាន ដ៏កំណាចយោរយោនេះដែរ ។

ក្រោយរំពោះទូទាំងប្រទេស ថ្ងៃ ១៧ មេសា ១៩៧៥ ប្រជាជនបាត់ដំរី ក៏បានរំលែកច្បាប់មកកាន់ភូមិកំណើតរបស់ខ្លួនវិញ ។ ក្រោមការដឹកនាំ និងការជួយឧបត្ថម្ភផ្តល់ផ្នែកគ្រប់បែបយ៉ាង ទាំងខាងស្មារតី ទាំងខាងសំភារៈ ទាំងខាងយោបាយ បងប្អូនភស្តុភារយើងនៅបាត់ដំរី បានប្តូរមេសាមគ្គីភ័ក្ត្រ ចាត់តាំងជាសហករណ៍ផលិតកម្ម ហើយប្រយុទ្ធបោសសំគាត់ស្វាភស្តាមសង្គ្រាម ប្រយុទ្ធកសាងរៀបចំស្រុក-ភូមិ ជាថ្មីឡើងវិញ និងប្រយុទ្ធចង្អុលបង្កើនផលទ្រព្យទាំងផ្លូវ ដើម្បីឧបត្ថម្ភខ្លួនផង និងរួមចំណែកស្តារសេដ្ឋកិច្ច កសាង និងការពារប្រទេសផង ។

ពេលដែលបងប្អូនភស្តុភារយើង ត្រឡប់មកដល់ភូមិកំណើតរបស់ខ្លួនវិញ ឃើញតែតំបន់រង តំបន់រង និងដង្កូវដង្កើត

សសរនេះខ្មែរល ឃើញដើមរលើដំណាំដំណោចវិទាសហិនហោច
អស់គ្មានសល់ ។ បងប្អូនកសិករយើង មានការក្រេវក្រោងជាខ្លាំង
ហើយចង់នាំមួយគោចរក្រពត្តិការមេរឹក នឹងពួកការចោទក្បត់
ជាតិ លន់ណុល - សិរីមត៌ - ស៊ីនីកថាញ់ - ចេនីហោន - អ៊ុនតាំ
ឡុងបូរេត - សុវ៉ាស្តន ដែលជាឆ្កែបំរើជាចម្លែង របស់វា អស់មួយ
ជីវិត រហូតដល់តូចតាចទៅទៀត ។ បងប្អូនប្តេជ្ញា ប្រកាស
កំហឹង នឹងការឈឺចាប់ទាំងនេះ ឲ្យទៅជាកម្លាំងប្រយុទ្ធខ្លាំងក្លា
ដើម្បីកសាងស្រុកភូមិ របស់បងប្អូនឡើងវិញ ឲ្យល្អស្អាត នឹងសំបូរ
សប្បាយលើសដើម នឹងជំរុញចលនាបង្កើនផល ឲ្យផុលផុស
ខ្លាំងក្លាបំផុត ដើម្បីឧបត្ថម្ភខ្លួន ស្ដារសេដ្ឋកិច្ច កសាងប្រទេស
ឲ្យចម្រើនលូតលាស់ខ្លាំងក្លាសំបូរសប្បាយបានឆាប់រហ័ស ។ គ្រាន់
តែត្រឡប់មកដល់ស្រុក-ភូមិវិញភ្លាម បងប្អូនបានរៀបចំចាត់ចែង
កម្លាំង វាយសំរុកធ្វើការងារទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ។ ក្រុមខ្លះនាំគ្នាសង់
ផ្ទះបែកគ្នានៅ ក្រុមខ្លះរៀបចំបោសសំអាតកាកសំណល់សង្គ្រាម
ឈ្លានពាន រើកកាយចោលនូវកំទេចកំទី ជាអំបែងគ្រាប់ចែក សំបក
គ្រាប់កាំភ្លើងធំ-តូច នឹងកំទេចកំទីអាវុធយុទ្ធភ័ណ្ឌផ្សេងៗ របស់ខ្លាំង
ដែលចោលរលាយប៉ាយពាសពេញដីពាសពេញស្រែ ។ បងប្អូនខ្លះ
ទៀតក៏វាយសំរុកលើកភ្លឺស្រែ តាមរបៀបថ្មី គឺរំលាយស្រែតូចៗ ចូល

គ្នាអស់ ហើយលើកភ្លឺថ្មីៗ គ្រង់ភ្លឺ កាត់ជាក្រឡាខ្លាំងខ្លួន
ដើម្បីទប់ទឹកភ្លៀងឲ្យដក់ជាប់នៅក្នុងស្រែផង ចំណេញផ្ទៃដីស្រែបាន
ច្រើនជាងមុនផង នឹងរំលាយដល់ការកកស្ទះជាសមូហភាព ដែល
ច្រើនក្តីលរនាស់ម្តងៗ រាប់សិបគ្រឿងផង ។ បងប្អូនខ្លះទៀត នាំ
គ្នាលើកទំនប់នៅកន្លែងដីទំនាប់ ដែលទឹកទន្លេឡើងដល់ ដើម្បី
ទប់ទឹកទន្លេក្នុងរដូវសំរក កុំឲ្យហូរចាក់ទៅក្នុងទន្លេវិញអស់ដោយ
ឥតប្រយោជន៍ ។ បងប្អូនខ្លះទៀត នាំគ្នាដឹកប្រឡាយតូចមធ្យម
តភ្ជាប់មកស្រែ ដើម្បីបង្កើនទឹកបញ្ចេញបញ្ចូលស្រែ ។ បងប្អូន
នាំគ្នាវាយសំរុកធ្វើការទាំងនេះ សស្រាក់សស្រាំ ទាំងយប់ ទាំង
ថ្ងៃ ដូចកាលសម័យសង្គ្រាមបង្អិត ដែលបងប្អូនប្រយុទ្ធកំរើយកំទេច
ខ្លាំងដូច្នោះដែរ ។ ដូច្នេះហើយ បានជា៥ខែក្រោយរំដោះ បាត់ដំបង
ដែលជាទីរហោថាន ពោរពេញទៅដោយវិទាសកម្មគ្រប់ច្រកល្អក
បានប្រកាសទៅជាស្រុក-ភូមិថ្មីមួយ យ៉ាងស្រស់បំព្រង ដែល
ពោរពេញទៅដោយជីវិត នឹងសកម្មភាពរស់រវើក នឹងមហាញ្ញកគ្រប់
ពេលវេលា ។ ផ្ទះតូចៗ តែស្អាតបាតសមរម្យជាច្រើនខ្លួនតំរៀប
ផ្លូវគ្នាគ្រង់ភ្លឺ ដោយសណ្តាប់ធ្នាប់ ។ នៅគ្រប់ភូមិវិញផ្ទះ គេ
ឃើញចេក ដំឡូង ល្អិត នឹងបន្លែបន្លាផ្សេងៗ ចាប់ផ្តើមមាន
ជីវិតដុះលូតលាស់ជាបន្តបន្ទាប់ ។ នៅតាមវាលស្រែសន្ទុកកំពុងតែ

លាស់ស្លឹកថ្មីទៀតវិញ ពាសពេញផ្ទៃទាំងអស់ ។ តាមស្រែតាម
ប្រឡាយ នឹងទំលប់ដែលបង្កបង្កើនរៀបចំថ្មី ក៏មានទឹកភ្លៀងដក់
ពាសពេញ។ ដូច្នេះហើយបានជាឆ្នាំនេះគេបីមានការយឺតយ៉ាវបន្តិច
ក៏ដោយ គេបីនៅបែកខាងពាយ័ព្យភ្នំពេញ មិនសូវមានភ្លៀងធ្លាក់
ក៏ដោយ ក៏បងប្អូនកសិករយើងនៅបាត់ដំបង វាយសំរុកធ្វើស្រែបាន
អស់ដី នឹងទាន់ពេលវេលា ។ ហើយឥឡូវស្រែរបស់បងប្អូនកំពុង
បែកគុម្ពត្រគុំត្រគោលល្អណាស់ ធ្វើឲ្យបងប្អូនកសិករយើង ដែល
ជាម្ចាស់ពិតប្រាកដ មានការរីករាយ មានក្តីសង្ឃឹម នឹងជំនឿ
ជឿជាក់លើអនាគតដ៏ក្លាស្រស់ របស់ស្រុក-ភូមិខ្លួន ក៏ដូចអនាគត
ត្រចះត្រចង់របស់ប្រទេសជាតិកម្ពុជាសម័យថ្មីដែរ ។

ថ្ងៃមួយ នៅពេលល្ងាច ក្រោយរួចរាល់ការងារខាង
ស្រែ នឹងការងារផ្សេងៗ នឹងក្រោយពីហូបបាយរួចរាល់ហើយ
សមាជិកសហគមន៍បាត់ដំបង បានមកមូលមីរដូចជុំគ្នា ដើម្បីប្រជុំ
ជីវភាពតាមទំលាប់ជាប្រក្រតីរបស់សហគមន៍ ។ ពេលនោះ
ស្រាប់តែឃើញយុទ្ធជនកងទ័ព នៃកងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធបង្កើត
យើងម្នាក់ ស្តាយបាញ់នៅលើខ្នងដើរចូលមកក្នុងភូមិ មិត្តយើង
សម្លឹងមើលនាយកាយ ដោយក្តីរីករាយផង នឹងដោយ
សភាពស្រឡាញ់ស្រឡាត់ផង ហាក់ដូចជាទឹកឃើញដល់អនុស្សាវរីយ៍

កំសត់មួយ ។ ឃើញដូច្នោះ ពូប្រធានសហគមន៍ ក៏សួរ
ចេញពីអង្គប្រជុំ មកចាប់ដៃសួរសុខ - ទុក្ខ នឹងទទួលយុទ្ធជនកងទ័ព
បង្កើតយើង ដោយពាក់ទាក់កក់ក្តៅជាទីបំផុត ។ ដោយពេលនោះ
ថ្ងៃលិចច្រាលបំប្រាស់ហើយ ពូប្រធានសហគមន៍ ក៏អញ្ជើញមិត្ត
យុទ្ធជនកងទ័ពបង្កើតយើង ចូលសំណាក់នៅភូមិនេះសិន ហើយក៏
សាកសួរដំណើរដើមទង តើមិត្តយើងមានការកិច្ចនៅណាមកណា ។
ពេលនោះ ប្រជាជន ស្រី-ប្រុស ចាស់-ក្មេង នៅក្នុងសហគមន៍
ទាំងអស់ ក៏បានមកសាកសួរសុខ - ទុក្ខមិត្តយើងដែរ ។ មិត្ត
យើងក៏ចាប់ផ្តើមនិយាយពីរបៀបជីវិតប្រធានភូមិ ដូចតទៅ :

“ ខ្ញុំគ្មានការកិច្ចអ្វីទេ ។ ខ្ញុំមកបាត់ដំបងនេះ គឺដើម្បី
មកលេងភូមិកំណើតខ្ញុំវិញ ក្រោយដែលបានឃ្លាតចាកចេញអស់
រយៈពេល ១០ ឆ្នាំមកហើយ . . . ”

ពួកភ្ញៀវស្រីទាំងនេះតាម បងប្អូនកសិករយើង ទាំង
ប្រុស-ស្រី ចាស់-ក្មេង នាំគ្នាកំណើតទឹក តើមិត្តហ្នឹងជាអ្នកណា ។
មិត្តយើងក៏និយាយពីរបៀបជីវិត : “ ខ្ញុំឈ្មោះកិន មាន
ដើមកំណើតនៅភូមិបាត់ដំបងនេះឯង ឥឡូវម្តាយខ្ញុំ ជាភស្តុតាងនៅ
បាត់ដំបងនេះ ឈ្មោះសុខ នឹងយីម ។ ខ្ញុំមកនេះ គឺដើម្បីមកលេង
សាកសួរសុខទុក្ខ ឥឡូវម្តាយខ្ញុំ តែមិនដឹងជាគាត់រស់ ឬស្លាប់អស់

ទៅហើយទេ ព្រោះភូមិ នឹងផ្ទុះរបស់គាត់ ឃើញត្រូវគ្រាប់បែកនេះ
រួចខ្លួនរស់នៅហើយ ។ តើមិនមែន បងប្អូន ដែលទើបអញ្ជើញ
មកកសាងភូមិនេះឡើងវិញ មានធ្លាប់ស្គាល់ ធ្លាប់ឮឈ្មោះនេះ
ដែរឬ ? ... ”

ពេលនោះ អុំចាស់ៗ ទាំងអស់ ក៏លាន់មាត់ថា : “ អើ !
ក្លាយតិចទេ... ” ។ “ សម្លេងទៀវខ្លា ក៏ផ្ទុះចេញឡើងពីក្នុង
ចំណោមបងប្អូនកសិករយើង ដែលបានមកចោមរោមសួរសុខ - ទុក្ខ
មិត្ត ។ ភ្លើងចន្ទ្រ ២ - ៣ ដែលតាមធម្មតា គេទុកអុជបំភ្លឺ តែ
ពេលមានការចាំបាច់ប៉ុណ្ណោះ ក៏ត្រូវបានអុជបំភ្លឺឡើងព្រោងព្រាត ។
នៅពេលដែល គេយកភ្លើងចន្ទ្រមកបំភ្លឺមើលមុខមិត្តភក្តិបានច្បាស់
ណាស់ អុំស្រីម្នាក់ មានស្នាមស្រីស្រស់ សំបុរខ្មៅសក់ស្កូវសស់ព្រោង
អស់ទៅហើយ ក៏បានសួរមកស្រាវជ្រាវមិត្តភក្តិ ដោយទឹកភ្នែកហូរ
ជោកជាំថ្កាស់ ហើយបន្តិចៗថា : “ កូនភិន ! កូនភិន !... ”
មិនដាច់ពីមាត់ ។ អុំហូរទឹកភ្នែកស្កកម្តង ដោយមិនដឹងខ្លួន ។
អុំរឹបបញ្ចប់ញ័រ នឹងគ្រែកអាក្រក់លែង ដោយបានជួបមុខកូនច្រស
សម្លាញ់របស់អុំ ដែលអុំនឹកស្មានថាតែស្លាប់បាត់យូរយាណាស់ទៅ
ហើយ ។ អុំរកពាក្យអ្វីមកនិយាយជាមួយកូនប៉ុន្មានឡើយ ព្រោះ
បំពង់កអុំឡើងអួលណែន បេះចូលអុំបុកខ្លាំងៗ ញាប់រន្ធនឹង ។

អាម្ពណ៍អុំ រក្សាបរិកាយឡើងស្រាលខ្លួន ហាក់ដូចជាមិននៅក្នុង
ភាពយល់ស្មើល្អដូចៗ ។ អុំសម្លឹងមើលមុខកូន មិនដាក់ភ្នែកស្រាវ
ហើយបន្តិចៗថា “ កូនភិន ! កូនភិន !... ” តែប៉ុណ្ណោះ ។
ចំណែកឯបងប្អូនកសិករឯទៀតទាំងអស់ ដែលឃើញព្រឹត្តិការណ៍
នេះក៏មានការរំភើបឥតឧបមាដែរ ។ បងប្អូនទាំងអស់គ្នារលឹក
រលោងទឹកភ្នែក ដោយមិនដឹងខ្លួន ។

មិត្តភក្តិ នៅចំពោះមុខព្រឹត្តិការណ៍ ដ៏សែនរំភើបនេះ
ក៏ហាក់ដូចជាតាំងអស់មួយសន្ទុះដែរ រួចមិត្តក៏ចាប់ផ្តើមនិយាយមុខគេ
ដោយទឹកមុខញញឹមញញែម ពោរពេញទៅដោយមនោសញ្ចេតនា
បង្កវត្ត ជ្រាលជ្រៅបំផុត :

“ — យី ! មិនមែនបងប្អូនទាំងអស់គ្នា ស្នូលដឹងអ្នក
កូនចាស់យើងទាំងអស់គ្នាទេតើ !... យី ! ម៉ែខុសប្លែកពីមុន
ច្រើនណាស់ ! ១០ ឆ្នាំកន្លងផុតទៅ ម៉ែចាស់ច្រើន ខ្ញុំមើល
ម៉ែស៊ីនតែមិនស្គាល់ !... ”

មិត្តយើងក៏បន្តសាកសួរសុខ - ទុក្ខពីក្រុម - គ្រួសារ សាក
សួរសុខ - ទុក្ខពីប្រជាជនភូមិបាត់ដំរីយើងទាំងអស់ ។ បងប្អូន
ប្រជាជនយើង នឹងឮប្រធានសហករណ៍ ក៏បាននិយាយរាយការណ៍អំពី
សុខទុក្ខអំពីជីវភាព អំពីការគន្លឹះរបស់ប្រជាជនយើង ក្នុងភូមិបាត់ដំរី

ក្នុងរយៈ ១០ ឆ្នាំកន្លងទៅនេះ ដំរើមមិត្តយ៉ាងហ្មត់ចត់ ក្បែរក្បាយ
ទាំងអស់គ្នា ។ តាមរយៈការនិយាយសារសំព័រ របស់អ្នកយើង ជាមួយ
មិត្ត មិត្តក៏បានដឹងដំណឹងអំពីគ្រួសារមិត្តទាំងអស់ ។ គឺទុក
មិត្ត ត្រូវខ្លាំងបាញ់សម្លាប់នៅដើមឆ្នាំ ១៩៧២ ក្នុងពេលដែល
គ្រួសារមិត្តនឹងបងប្អូនកសិករយើងម្នាក់នោះជាច្រើនទៀត នាំគ្នាត់ចូល
ទៅតំបន់ដែន ។ ប្អូនប្រុសមិត្ត ៣ នាក់ បានចូលបំរើកង
កងទ័ពបដិវត្ត ហើយក្នុងនេះ មាន ២ នាក់ត្រូវពលរដ្ឋសមរភូមិ
ភ្នំបាសិត ក្នុងឆ្នាំ ១៩៧២ ។ ប្អូនស្រីមិត្ត ២ នាក់ទៀតក៏បានចូល
បំរើការងារក្នុងផ្លូវបដិវត្តហើយដែរ ។ ប្អូនស្រីទី១ធ្វើជាយុទ្ធនារី
ក្នុងកងទ័ពនារី ។ ប្អូនស្រីទី២ ធ្វើពេទ្យបដិវត្តហើយសព្វថ្ងៃពួក
មកបំរើការងារ នៅផ្ទះពេទ្យ ១៧ មេសាឯក្រុងភ្នំពេញ ។ ដូច្នេះ
មួយមិត្តនៅតែម្នាក់ឯងគត់ ជាមួយនឹងប្រជាជនក្នុងភូមិ ក្នុងភូមិ
សហករណ៍បាត់ដំបង ។

មិត្តក៏សួរទៅមួយថា “ បើដូច្នោះសព្វថ្ងៃម៉ែនៅតែម្នាក់
ឯងហើយ ! ... តើម៉ែមានការលំបាកស្រួលយ៉ាងណាខ្លះ ក្នុង
ជីវភាពប្រចាំថ្ងៃ ? ... ”

អ្នកយើង ឆ្លើយតបក្នុងវិញ ដោយទឹកមុខញញឹមព្រាយ
ពោរពេញទៅដោយមោទនភាពបដិវត្តន៍ខ្ពស់បំផុត ។

“ កូនកុំព្រួយ ! ម៉ែសព្វថ្ងៃ រស់នៅសប្បាយរីក
រាយថ្ងៃថ្ងៃនឹងមានកិត្តិយសខ្ពង់ខ្ពស់ណាស់ ។ ក្នុងថ្ងៃនេះមួយ
ជាមាតាយុទ្ធជនបដិវត្ត ដែលបានលះបង់កូនប្រុស - កូនស្រីជាទី
ស្នេហាបណ្តូលចិត្តទាំងអស់ ឲ្យចូលបំរើបដិវត្ត រួមចំណែករាយ
កំទេចខ្មាំង ដែនប្រទេស ដែនប្រជាជននឹងដែនវណ្ណៈកសិករ
ក្រីក្រយើងនេះ មួយត្រូវបានអង្គការ នឹងបងប្អូនប្រជាជនយើងជួយ
ឧបត្ថម្ភទាំងឡានស្មារតី ទាំងឡានសំភារៈជាប់ជាទីថ្ម ។ ឥឡូវ
ពេលត្រឡប់មករស់នៅក្នុងស្រុក - ភូមិដើមវិញ ដោយការជួយ
ឧបត្ថម្ភផ្គត់ផ្គង់អំពីអង្គការ ម៉ែ ព្រមទាំងប្រជាជនភូមិយើងទាំងអស់
ក៏បានចូលជាសមាជិកសហករណ៍ផលិតកម្ម ទាំងអស់គ្នាហើយ ។
មានសហករណ៍ផលិតកម្ម គឺកសិករក្រីក្រយើងរស់ ហើយរស់
ដោយសុខស្រួល ក្នុងកិត្តិយសថ្ងៃថ្ងៃ នឹងមានការធានាអះអាង
១០០% ផង ។ ម៉ែគ្មានកូនចៅនៅជិតខ្លួនមែន តែកូនចៅរបស់
សមាជិកសហករណ៍ទាំងអស់ ជាកូនចៅរបស់ម៉ែ ” គ្រប់កិច្ចការបង្ក
បង្កើនផលក្តី សន្តិភកិច្ចក្តី សុខាភិបាលក្តី ការរស់នៅស៊ីជម្រក
ពាក់ប្រចាំថ្ងៃក្តី គឺសមូហភាពនៅក្នុងសហករណ៍ ដោះស្រាយទាំង
អស់ ។ ខ្លួនម៉ែទោះបីចាស់ហើយ កម្លាំងខ្សោយពុំអាចធ្វើការងារធ្ងន់
ដូចគេបាន ក៏ម៉ែមានការកិច្ចស្រាលៗនៅភូមិ រួមចំណែកក្នុងការ

កសាងពង្រីង ពង្រីកសហការណ៍យើង ទៅតាមលទ្ធភាពរបស់ម៉ែ
ដែរ ។ សហការណ៍ ក៏ឧបត្ថម្ភចិញ្ចឹមម៉ែវិញឲ្យបានសមរម្យ គ្រប់
គ្រាន់តាមសេចក្តីត្រូវការ ។ . . . ”

រួចអុំយ៉ឹម ក៏សាកសួរសុខ - ទុក្ខកូនវិញ សាកសួរអំពី
ដំណើរជីវភាពរបស់កូន ក្នុងរយៈ ១០ ឆ្នាំ ដែលប្រាត់ប្រាសគ្នា
កន្លងទៅនេះ ។ ហើយពេលនោះ អុំយ៉ឹម ក៏រំលឹកដំណាល
រឿងដ៏ថ្លៃថ្លាមួយប្រាប់កូន ហើយដែលថតនៅជាអាថ៌កំបាំង ចំពោះ
រូបអុំ រហូតដល់សព្វថ្ងៃនេះ ។ អុំនិយាយថា :

“ កាលពី ឆ្នាំ ១៩៦៨ ខ្ញុំនៅក្នុងពេញបានមកនាំម៉ែ
ទៅកន្លែងគិញពិសេស ហើយនាំទៅជួបនឹងយុវជនម្នាក់ ដែល
រាប់ថាជាកំពត់ចាមមក ហើយដែលរាំរាំយង់ច្រំពាក់ ឡើងជាហើម
ស្កុលពេញខ្លួនប្រាណ ពេញមុខមាត់អស់ទៅហើយ ។ ទៅដល់
រាំចង្អុលប្រាប់ម៉ែ ថាយុវជននោះជារូបកូន ។ ហើយនិយាយថា
បើយុវជននោះជាកូនម៉ែពិតប្រាកដមែន វានឹងដោះលែងប្រគល់មក
ឲ្យម៉ែវិញភ្លាមមួយរំពេច ។ ពេលម៉ែចូលទៅជួបនឹងយុវជននោះទោះ
បីជាមានមុខមាត់ បែកជាំខ្មៅរល អស់ហើយក្តី ក៏ម៉ែមើលទៅ
ឃើញច្បាស់ថាជារូបកូនមែន ។ ម៉ែសួរទៅពេលយុវជនកំសត់នោះ
យំ ហើយហៅថាកូន ។ ។ តែយុវជននោះ បេះដៃម៉ែចេញ

ហើយនិយាយបដិសេធយ៉ាងដាច់អហង្គិយថា គេមិនមែនជាកូន
ម៉ែទេ គេមិនដែលស្គាល់ម៉ែទេ ។ គេថាឥឡូវនេះ ក្មេងអស់
ទៅហើយ គេជាកូនកំប្រាអនាថាតែម្នាក់ឯងគត់ ។ ម៉ែក៏ថយ
មកអង្គុយសម្លឹងយុវជននោះ ដោយមនោសញ្ចេតនាអាណិត
អាសូរក្រៃលែង ហើយម៉ែក៏ភ័យចិត្តថា ប្រហែលជាម៉ែមានការ
កាន់ច្រឡំមែនហើយ ។ តែទោះបីមិនមែនជារូបកូនក៏ដោយចុះ ក៏ម៉ែ
សុខចិត្តទទួលធ្វើជាកូនបង្កើតរបស់ម៉ែដែរ ដើម្បីឲ្យខ្ញុំដោះលែង
យុវជននោះ ឲ្យរួចចាកផុតពីទុក្ខទោស និងទារុណកម្មសព្វថ្ងៃរបប
យ៉ាង ។ ម៉ែក៏អង្វរករយុវជននោះ ឲ្យសុខចិត្តឆ្លើយទទួលថាជាកូន
ម៉ែមែន ម៉ែធានារ៉ាប់រងចិញ្ចឹមគេទាំងអស់ ។ តែទោះបីម៉ែយំស្រែក
ម៉ែអង្វរករយ៉ាងណា ក៏យុវជននោះ ខ្សឹមតែបដិសេធដាច់អហង្គិយ
ថាគេមិនមែនកូនចៅម៉ែទេ ថាគេមិនដែលស្គាល់រាល់ដែរម៉ែទេ ។
ទីចុងបំផុត យុវជននោះ ក៏អង្គុយបែរខ្នងជាក់ម៉ែ មិនទាំងខ្លី
និយាយស្តីកម្រៃមួយម៉ាត់ផង ។ ដោយចាញ់ចំណេះ ទាល់គំនិត
ម៉ែក៏ដើរចេញពីបន្ទប់យុវជននោះមកវិញ ហើយនិយាយទាំងបង្ខំចិត្ត
ប្រាប់ខ្ញុំថា យុវជននោះ មិនមែនជាកូនម៉ែទេ ម៉ែពុំដែលស្គាល់
គេទេ ។ រួចម៉ែក៏វិលត្រឡប់មកផ្ទះវិញ ទាំងក្តីសាកសួរក្នុងចិត្ត
ទាំងនឹកថ្លៃថ្លាចិត្តមិនអស់មិនហើយ មិនជ្រះស្រឡះ ។ រហូត

ដល់សព្វថ្ងៃនេះមែនចេះតែនឹកគិតមែនជាប់ តើវាសនារបស់យុវជន
នោះទៅជាយ៉ាងម៉េចទៅហើយ ?... ”

មិត្តភិន ស្តាប់ម្តាយនិយាយរឿងរ៉ាវដ៏ជាទីអាចកំបាំងនេះ
ដោយធ្វើទឹកមុខញឹមៗ ។ មិត្តភើយកំប្លែងលេងជាមួយម្តាយវិញថា
“ ប៉ុន្តែឡូវ មែឃើញកូនរស់ហើយតើ ម្តេចក៏មែននៅគិតព្រួយ
សង្ស័យអីទៀត ? ... ”

អ៊ុយមី ធ្វើយតបកូនវិញដោយទឹកមុខស្រឡាត់ស្រឡាត់
“ អើ! មែនបានជួបមុខកូន មែឃើញច្បាស់ថាកូនរស់ មែសប្បាយ
រីករាយដូចកើតម្តងទៀត! តែពេលឃើញកូន មែក៏នឹកព្រួយទៅ
ដល់យុវជនកំសត់នោះ ដែលធ្វើបដិវត្តដូចកូនដែរ មានរូប
រាងមុខមាត់ដូចកូនដែរ ឬក៏ពាសដីសំដៅដូចកូនដែរ តែឥឡូវ
មិនដឹងជាគ្នាស្លាប់ឬរស់ ? ”

ឃើញម្តាយស្រឡាត់ស្រឡាត់ដូច្នោះ មិត្តភិនក៏នាំម្តាយ
និយាយ ពីនេះពីនោះឱ្យសប្បាយរីករាយវិញ ។ រួចហើយមិត្ត
ក៏និយាយដំណាល អំពីជីវិតស៊ីវិលរបស់មិត្ត ក្នុងរយៈពេល ១០ ឆ្នាំកន្លង
ទៅដោយត្រសាៗ :

លះបង់អ្វីៗ ទាំងអស់ដើម្បីបដិវត្ត

“ តើម៉ែចាំទេ កាលនៅពាក់កណ្តាលឆ្នាំ ១៩៦៦
កូនបានសុំលុយម៉ែ ២០០ រៀលថាទៅកាត់ខោអាវ នៅឯភ្នំពេញ ។
តែភាគពិត កូនមានការកិច្ចបង់វត្ថុមួយដែលត្រូវបំពេញ គឺកូន
ត្រូវដឹកឯកសារសំនាត់ពីភ្នំពេញ ទៅខាងមូលដ្ឋានជនបទក្នុងខេត្ត
បាត់ដំបង ។ ពេលនោះ កូនជិះឡានឈ្នួលពីភ្នំពេញទៅបាត់
ដំបងដោយបង្គំបំណងកសាងសំនាត់ នៅបាត់កន្ត្រកមៀន ។ ពេល
ជិះឡានទៅដល់សាលាលេខ៤ ពួកគយនឹងពួកប៉េអឹម ២-១០ នាក់
ឃាត់ហៅឡានឈ្នួលឈប់ ហើយធ្វើការរុករើ តែកន្លែងអីវ៉ែតអ៊ែន
នៅក្នុងឡានទាំងអស់ យ៉ាងតឹងរឹងបំផុត ។ ពេលនោះ ពួក
វាយកចិត្តទុកដាក់តែកន្លែងជាន់គេ ទៅលើយុវជនដែលធ្វើដំណើរ
ទៅមកក្នុងខេត្ត ព្រោះអីកាលសម័យនោះ ចលនាស៊ីវិលស
យុវជនយើង ក្រោមការដឹកនាំ នឹងបំផុសរបស់បក្សកុម្មុយនិស្ត
កម្ពុជា មានសន្ទុះផុសផុសខ្លាំងក្លា បោកគ្រាគ្រឿងទៅលើចក្រ-
ពត្តិការមេរឹក-បរិវារ នឹងពួកអាក្យតជាតិ ដែលកាន់អំណាចនៅ
ក្នុងប្រទេស ។ ចលនាស៊ីវិលសយុវជន បានបោកបក់ខ្លាំងក្លា
នៅក្នុងទីក្រុងភ្នំពេញ ក្នុងរយៈពេល ៣ ឆ្នាំដប់ជាបន្តបន្ទាប់មក

ហើយ ហើយក្រោយមក ចលនាស្វ័យនៃកំប៉ុងពលដាលឆ្លងទៅ
ដល់ខេត្តនានាផ្សេងទៀត ។ ...

ពេលចាប់ផ្តើមឆែកឆេរឡានភ្លាម ខ្មាំងបានប្រមូលភាគ
អ្នកជិះលើឡាន យកទៅពិនិត្យទាំងអស់ ។ ហើយទាល់តែវា
ឆែកឆេរច្រើនគ្នាឡើងវិញទៀត ទើបវាប្រគល់ភាគនោះមកឲ្យវិញ ។
តែថ្ងៃនោះការបើកម្នាក់ បានទៅប្រើឡានបំបែកកម្រិតម្យ៉ាង ។
ទិតប័ណ្ណសំនាត់ដែលនៅក្រោមកម្រិតម្យ៉ាង ក៏ធ្លាក់ចេញមកក្រៅ ។
ពួកវាក៏ផ្តើមឆែកឆេរឡាន រើសយកទិតប័ណ្ណសំនាត់នេះ មកពិនិត្យមើល
ភ្លាម ។ ...

គ្រាន់តែឃើញបាតុការណ៍ មិនស្រួលភ្លាម កូនក៏គេចខ្លួន
បាត់មួយរំពេច មិនបណ្តោយឲ្យខ្មាំងចាប់បានឡើយ ។ កូនស្រាត
ខោអាវចោល ឈ្មោលយកញ៉កក្នុងចេតិយវត្តមួយ នៅជិតនោះ ។
កូនដកយកតែលុយ ២០០ រៀលដែលមែនទៅពីផ្ទះ ទុកតែខោទ្វី
មួយ ហើយយកក្រមារស្ងៀករុំពីលើ ខ្លួនទៅ បង្ខំធ្វើដូចជាបង
ប្អូនកសិករយើងនៅម្តុំនោះ ។ ចេះហើយកូនដើរកាត់ព្រៃតំរង់មក
ខាងឃុំពាមដែលជាមូលដ្ឋានបដិវត្តចាស់ ដើម្បីរកវិទ្យុទាក់ទងដំបូង
ទៅខាងឥន្តការនៅក្រុងភ្នំពេញវិញ ។ មួយយប់មួយថ្ងៃទើបកូន
ដើរមកដល់ឃុំពាម ហើយក៏បានរកទាក់ទងវិទ្យុសំនាត់បដិវត្តឃើញ

ដូចប្រាថ្នា ។ ពេលនោះ អង្គការមានមតិថា រូបកូនត្រូវបែកហើយ
ពុំអាចត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញបាន ហើយក៏ពុំអាចនៅធ្វើសកម្មភាពចំហ
ក្នុងទីក្រុងភ្នំពេញនេះ នឹងមុខខាងជើង នឹងពាយ័ព្យភ្នំពេញ បាន
ទៀតឡើយ ក្រោយពីរស់នៅសំនាត់តែក្នុងផ្ទះ អស់រយៈមួយអាទិត្យ
បក្សក៏បានសំរេច ឲ្យកូនទៅជួយការងារ នៅឯខាងក្រុមភាគបូព៌ា
ក្នុងខេត្តកំពង់ចាមវិញ ។ ព្រោះទៅខាងនោះ វាឆ្ងាយពីទីកន្លែង
បែក ហើយក៏គ្មានអ្នកណាស្គាល់កូនផង ។

ក្រោយមក កូនក៏បានមករស់នៅជាមួយគ្រួសារកសិករ
ក្រមួយ ក្នុងស្រុកមេមត់ខេត្តកំពង់ចាម ដោយលើកពាក្យស្នាក់ថា
ជាប្អូនធម៌ របស់បងម្ចាស់ផ្ទះ ។ ហើយទាំងបងម្ចាស់ផ្ទះ ទាំង
ប្រជាជននាយីន នៅម្តុំនោះ ទាំងអស់គ្នា ដឹងស្គាល់រូបខ្ញុំត្រឹមតែថា
ជាកូនកំព្រីកំព្រា គ្មានឥតកម្លាយ គ្មានបងប្អូនទេ ។ ដោយធ្លាប់
ទៅមករកស៊ី ស្គាល់គ្នា នៅផ្សារស្នួន រូបខ្ញុំនឹងបងម្ចាស់ផ្ទះនោះ
ក៏ស៊ីគ្នាធ្វើជាបងធម៌ ប្អូនធម៌ទៅ ។ ដោយមករកស៊ី នៅផ្សារ
ស្នួន វាកាន់តែតឹងតែង លំបាកពេក ខ្ញុំក៏ទៅរស់នៅជាមួយបងធម៌
ឯមេមត់ ដើម្បីជួយធ្វើស្រែចំការ នឹងរកស៊ីជាកម្រៃផង ។ តែ
តាមការពិត ផ្ទះបងធម៌ខ្ញុំនេះ ជាដំណាក់កាលសារបដិវត្ត ។ ហើយ
រូបខ្ញុំនេះ មានការជាវិសាស្តីសំរាប់ទាំងសម្បត្តិស្នាមឬឯកសារផ្សេងៗ

នឹងជូនផ្លូវកម្មាភិបាលយើង ដើរហើរឆ្លងកាត់តំបន់ខ្វែង ទៅធ្វើការ
តំបន់មូលដ្ឋានមួយ ទៅមូលដ្ឋានមួយទៀត ។ កូនបានបំពេញការ-
កិច្ចបដិវត្តនេះ សំរេចជោគជ័យជាបន្តបន្ទាប់ ពុំដែលមានរឿងហេតុ
ឬបែកការសំនាត់អ្វីឡើយ ។ ...

រហូតមកដល់ឆ្នាំ ១៩៦៨ សភាពការណ៍មានការតឹងតែង
ជាខ្លាំង មិត្តយើងមួយចំនួនដែលបែកឬដែលខ្លាំងសន្ស័យបាននាំ
គ្នាចូលព្រៃធ្វើការតស៊ូការពារ ។ ចំណែកឯរូបកូនដែលមិនទាន់បែក
បក្សបានសំរេចឲ្យទៅភូមិដែល ដោយបន្តការកិច្ចធ្វើជា ស្ថាន
តភ្ជាប់មូលដ្ឋានទីប្រជុំជនផ្សារនានា ទៅនឹងការដឹកនាំនៅក្នុងព្រៃ។
ពេលនោះខ្លាំងធ្វើការបង្ក្រាបរាតត្បាតជាខ្លាំង នៅគ្រប់ច្រកល្អក
ទាំងអស់ ទាំងនៅទីប្រជុំជនផ្សារ ក៏ដូចនៅទីជនបទចុងកាត់មាត់
ញកដែរ ។ ខ្លាំងបានអនុវត្តនយោបាយហ្វាស៊ីសការប្រឆាំងកម្ម
នៅតាមមូលដ្ឋានបដិវត្តចាស់ៗ នានា ដោយចាប់ខ្ទេចសម្លាប់ខ្ទេច
ដុតខ្ទេច បំផ្លាញខ្ទេច ។ ពេលនោះ មិនបាច់ចាំមានកស្មតា
អ្វីទេ គ្រាន់តែវាសន្ស័យក៏វាចាប់ដែរ ។ ខ្លាំងវិនិយាយថាសុខ
ចិត្តចាប់ខុស ១០០ កុំឲ្យតែរួចពីក្រោយ “ ខ្មែរក្រហមម្នាក់ ” ។

កូនបន្តបំពេញការកិច្ចជា ស្ថានបដិវត្តនេះ បានជាប់
រហូតដល់ពាក់កណ្តាល ឆ្នាំ ១៩៦៨ ។ ថ្ងៃមួយ កូនកំពុង

តែជាក់រ៉ឺម៉កទេ ត្រឡប់មកពីផ្សារមេមត់វិញ ដើម្បីមកជូនហូប
បាយ ក៏ស្រាប់តែត្រូវពួកអាទាហានស្នាក់នៅចាប់កណ្តាលផ្លូវ ដោយ
គ្មានបានដឹងរឿងហេតុ ឬមានហេតុភេទអ្វីជាមុនឡើយ ។ វា
នែកនេរ រុករើលើខ្នងប្រាណកូន ក៏ពុំមានឃើញកស្មតាអ្វី
រុះរើក្នុងរ៉ឺម៉កកូន ក៏ពុំប្រែប្រួលអ្វី ។ តែខ្លាំង នៅតែចាប់កូនយកទៅ
បន្ទាយវា ។ វាចាទប្រកាន់កូនថា ជាភ្នាក់ងារ “ ខ្មែរក្រហម ”
ជាអ្នកដឹកនាំនយោបាយផ្លូវផ្តាសាយ “ ខ្មែរក្រហម ” នៅក្នុងព្រៃ
កូនបានបដិសេធាក្សរោទប្រកាន់ទាំងអស់នេះ របស់ខ្លាំងដាច់
អហង្គារ ព្រោះកូនដឹងច្បាស់ថាខ្លាំងចាប់នេះ ដោយគ្រាន់តែ
សន្ស័យទេ ហើយម្យ៉ាងទៀត ខ្លាំងគ្មានកស្មតាអ្វីទាំងអស់
ដើម្បីចោទប្រកាន់កូន ក៏ដូចក្នុងការចាប់រូបកូនដែរ ។

ថ្ងៃនោះចំពោះមុខឧបាយកលខ្លាំង :

ក្រោយមក ខ្លាំងបានបញ្ជូនរូបកូនមកក្រុងកំពង់ចាម ។
នៅទីនេះ ទោះបីខ្លាំងសម្ងត់កំរាម ធ្វើទារុណកម្មលើរូបកាយ
យ៉ាងណា ក៏កូននៅតែធ្វើយបដិសេធដូចតែកាលទៅមេមត់ដែរ ។
ដោយទាល់ចំណេះ ស្ទើរមិនបានការអី ហើយរកកស្មតាអ្វីក៏ពុំ

ឃើញខ្មាំងក៏រៀបចំសំណុំលិខិត និងថតរូបបញ្ជូនមកភ្នំពេញ ប្រុង
នឹងដោះលែងរូបកូនទៅវិញ ។ ក៏បាននិយាយប្រាប់កូនថា
ប្រហែលមួយអាទិត្យទៀត នឹងត្រូវឆ្លងទៅហើយ ។ ស្រាប់តែ២ថ្ងៃ
ក្រោយមកកូនកំពុងគេងលេងនៅក្នុងទីធ្លាគុក ភាគីញម្នាក់ដើរតំរង់
មករកកូន ហើយយកកាតដែលមានបិទប្របត់ខ្ញុំនោះ មកសួរកូនថា
“ តើអាងស្គាល់ទេ កាតនេះ ជារបស់អាងឬ - ? ... ”

គ្រាន់តែត្រឡែកឃើញកាតនោះភ្លាម កូនក្លាក៏ច្រើត ហើយស្គាល់
ច្បាស់ថា ជាកាតរបស់កូន ដែលខ្មាំងយកទៅសាលារៀន កាល
ពីឆ្នាំ១៩៦៦ ។ តែពេលភ្លាមនោះ កូននឹកឃើញថា ខ្មាំងគ្រាន់
តែសង្ស័យទេ វាគ្មានភស្តុតាងអ្វី នឹងសង្កេតកូនឲ្យទទួលថារូបនោះ
ជារូបកូនឡើយ ។ ដូច្នេះ កូនក៏ឆ្លើយបដិសេធចេញភ្លាមថា មិន
មែនទេ មិនស្គាល់ទេ ខ្ញុំជាអ្នកស្រុកទេបើទេ ហើយកំព្រាឥឡូវ
ម្តាយតាំងពីតូចៗមក ។

តែស្តេកឡើង ខ្មាំងបានចាប់បញ្ជូនរូបកូនមកក្រុង
ភ្នំពេញទៀត ។ មកដល់កន្លែងគិតពិសេសក្រុងភ្នំពេញ ខ្មាំង
បានធ្វើការណាមួយរូបរាងកាយកូន យ៉ាងព្រៃផ្សៃហួសស៊ីសបំផុត
អស់រយៈ ពេលប្រាំ ៣ថ្ងៃជាប់ គ្រប់បង្ខំឲ្យរូបកូនទទួលសារភាព
ថា កាតនេះជាកាតរបស់កូនមែន ។ តែទោះបីយ៉ាងណា កូន

នៅតែឆ្លើយបដិសេធជាបំប្លែងដូចដើម ។

ស្រាប់តែថ្ងៃទី២៤ ឃើញខ្មាំងនាំម៉ែចូលមកក្នុងបន្ទប់យុំ
យ៉ាងកូន ។ កូនក្លាក៏ច្រើត ។ តាមមរោសពេញនាស្រឡាញ់
នឹករលឹកម្តាយ កូនស្ទើរស្ទុះមកអាបរឹតម្តាយភ្លាម ។ តែ
ពេលភ្លាមនោះ កូននឹកឃើញដល់ឧបាយកលខ្មាំង ។ កូន
យល់ច្បាស់ថា ខ្មាំងធ្វើនេះ គឺដើម្បីផ្លាស់ប្តូរកូន នឹងដើម្បី
ចាប់ភស្តុតាងឲ្យបានពិតប្រាកដ ។ ហើយបើកូនស្គាល់ម៉ែមែន
នោះ ខ្មាំងនឹងបានភស្តុតាងពិតប្រាកដ ថារូបកូននេះជាជន
បដិវត្តមែន ។ ដូច្នេះ រូបកូនក៏នឹងត្រូវកំទេច ហើយឱ្យ
ទាក់ទងជាមួយកូន នៅឯមេមត់ទាំងអស់ ក៏នឹងត្រូវខ្មាំងកំទេច ។
ដូច្នេះ នឹងមានការអន្តរាយខូចខាតច្រើនដល់បដិវត្តយើង ។ គិត
ឃើញដល់រឿងនេះ កូនក៏ខំទប់ចិត្តភ្លាមមិនឲ្យរំភើបញាប់ញ័រ នៅ
ចំពោះមុខទឹកភ្នែកម្តាយ ឬពាក្យអន្ទរករបស់ម្តាយឡើយ ។
ហើយកូនឆ្លើយបដិសេធជាបំប្លែង មិនព្រមទទួលស្គាល់ម្តាយ
ហើយក៏មិនព្រមនិយាយស្តីរកម្តាយទៀត ... ។

ដល់ត្រឹមនេះ មិត្តសម្លឹងមើលមុខម្តាយ ហើយនិយាយ
ក្រោចរលងជាមួយម្តាយថា “ កូននេះហើយ ដែលជាយុវជន
កំសត់ របស់ម៉ែកាលណោះ ។ ... ”

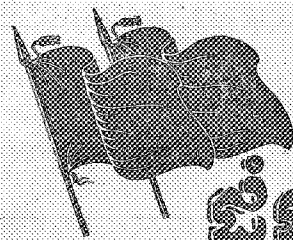
អុយីម ក៏សូមមកចាប់ដៃកូន ទាំងរលីងរលាងទឹក
 ភ្នែក ហាក់បីដូចជាបិតនៅចំពោះមុខព្រឹត្តិការណ៍កាលពីឆ្នាំ ១៩៦៨
 ហើយក៏បានចង្អុលថា ដោយរំភើបញ្ជាប់ញ័រ នឹងគ្រឿងកកក្រវែល
 ថា “ ឧ ! កូននេះហើយ ! កូនម្តាយមែនឬ ! កូនបានរស់
 វិញហើយ ! ម្តាយមិនទឹកស្មានថាកូននៅរស់ទេ ! ម្តាយគ្មាន
 សង្ឃឹមថាបានជួបមុខកូនវិញទេ ! ចុះរឿងរ៉ាវតែមកទៀត វាយ៉ាង
 ណាខ្លះ ? ... ”

មិត្តភិន ក៏ចាប់ផ្តើមនិយាយបន្តទៀត “ ក្រោយ
 ពេលដែលម៉ែចេញផុត ពីបន្ទប់ឃុំយ៉ាងកូន ខ្មាំងក៏បានមកចាប់
 កូន យកទៅវាយសួរចម្លើយសាជាថ្មីទៀត ។ តែកូននៅតែឆ្លើយ
 បដិសេធ ដូចពេលមុនៗទៀត ។ ខ្មាំងចាញ់ចំណេះ ទាល់
 គំនិត ហើយដោយរកគ្មានឃើញកស្មតាដ៏អ្វីទាំងអស់ វាក៏
 បញ្ជូនកូនទៅឃុំទុកនៅគុកព្រៃសរ ។ ចុងឆ្នាំ ១៩៦៩ ខ្មាំង
 ក៏បានដោះលែងកូនពីគុកព្រៃសរមកវិញ ដើម្បីពិនិត្យតាមដាន
 សកម្មភាពកូន នឹងតាមស្រាវជ្រាវរកវិញសម្លាប់ផ្សេងទៀត
 ដែលមកទាក់ទងជាមួយកូន ។ . . .

គ្រាន់តែបានចេញផុតពីគុកព្រៃសរភ្លាម ខ្សែអង្គការបក្ស
 ក្នុងទីក្រុងភ្នំពេញ ក៏បានមកទាក់ទង នាំយករូបកូន បញ្ជូនឲ្យទៅ

នៅធ្វើការឯមូលដ្ឋានក្នុងព្រៃពាយ័ព្យទិសភ្លាម ។ ហើយតាំងពីពេល
 នោះ រហូតមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ កូនក៏បានចូលបំរើកងទ័ពជើងគ្នា
 យើង រួមធ្វើការប្រយុទ្ធកំរៃយកទ័ពខ្មាំងជាប់រហូតដល់ពេលរំលោះ
 មាតុប្រទេសកម្ពុជាជាទីស្នេហារបស់យើងរាល់គ្នា បានទាំងស្រុង ” ។
 មកដល់ត្រឹមនេះ ប្រជាជនយើង ដែលបានអង្គុយស្តាប់
 រឿងរ៉ាវនេះ តាំងពីដើមដល់ចប់ ក៏បាននិយាយដោយក្តីក្រវែក្រោធ
 ថា “ អាខ្មាំង វាបានជិះជាន់សន្តិភាពសន្តិសុខ ធ្វើបាប កាប់សម្លាប់បង្ក
 ឈាមកសិករយើងអស់ច្រើនណាស់ ធ្វើឲ្យយើងរស់នៅរងទុក្ខវេទនា
 ឈឺចាប់ខ្លោចផ្សា និងសង្រួតប្រាសគ្រួសារចោលស្រុកចោល
 ភូមិ ចោលផ្ទះសំបែង គ្រប់ទីកន្លែងទូទាំងប្រទេសកម្ពុជា ។ រឿងរ៉ាវ
 ទាំងនេះយើងត្រូវចងចាំជារឿងរហូត ហើយគេទៅអនាគតទៀតក៏ត្រូវ
 អប់រំកូនចៅយើង ឲ្យចងចាំទុំចំពោះខ្មាំងសត្រូវតូចតាចតាចទៀតៗ
 ផង ដោយសារគុណបក្ស គុណបដិវត្តកម្ពុជា ស្រុកប្រទេសយើង
 មានសុខសន្តិភាពឡើងវិញហើយ ក្មួយក៏បានមកជួបជុំនឹងគ្រួសារ
 ញាតិមិត្តជិតឆ្ងាយទាំងអស់គ្នាវិញហើយ កសិករក៏ក្រយើងក៏បាន
 រីលត្រឡប់មកស្រុក ភូមិកំណើតខ្លួនវិញ រស់នៅធ្វើការងាររកស៊ី
 ដោយសុខសាន្ត មានកិត្តិយសថ្លៃថ្នូររឿង ក្នុងថ្នាក់ខ្លួនជាម្ចាស់
 ប្រទេស ម្ចាស់ទឹកដី នឹងម្ចាស់ភូមិករ ស្រែចំការរបស់ខ្លួនយើង

តិចប្រាកដ ។ យើងទាំងអស់គ្នា ត្រូវតែប្តេជ្ញាចិត្តធ្វើការលើកម្ពុជា
 បែបយើងទាំងអស់ជាបន្តទៀត ដើម្បីការពារប្រទេសជាតិយើង
 ការពាររដ្ឋអំណាចបដិវត្តយើងសព្វថ្ងៃនេះ ឲ្យបានម៉ឺងម៉ាត់ដ៏រឹងមាំ និង
 កាន់តែរឹងមាំឡើង ជារៀងរហូតទៅ ។ សហការណ៍យើង ប្តេជ្ញា
 នឹងទតរាយការណ៍ស្របតាមស្រែឲ្យបានដល់ស្រូវច្រើនខ្ពស់បំផុត ដើម្បីរួម
 ចំណែក ជាមួយក្រុមហ៊ុនទាំងអស់ និងបងប្អូនកម្មករ-កសិករយើងទូទាំង
 ប្រទេស កសាងកម្ពុជាថ្មី ឲ្យបានខ្លាំងក្លា សំបូរសប្បាយ និង
 ថ្កុំថ្កើង រុងរឿងយ៉ាងឆាប់រហ័សបំផុត ។

ដំណឹង

យុវជន-យុវនារីបដិវត្ត

១. លោកស្មោះបដិវត្តន៍ របស់យុវជន-យុវនារី កម្ពុជាយើង ចំពោះចំណេះវិជ្ជា

កាលនៅក្នុងស្ថានភាព ដែលជាស្ថានភាពអាទិភាព
 ពាក់កណ្តាលសក្តិភូមិ យុវជន-យុវនារីកម្ពុជាយើង មិននៅក្រោម
 ឥទ្ធិពលនៃមនោធិមរិដ្ឋា និងការយោសាសនាអប់រំ របស់ប្រព្រឹត្តិសក្តិភូមិ
 នាយទុន ពួកប្រព្រឹត្តិសក្តិភូមិ នាយទុន ដែលជាវណ្ណៈជិះជាន់ ហុត

ឈាមអង្កៀមផ្អែមប្រជាជនក្រីក្រ ជាវណ្ណៈពួករលួយនឹងប្រតិកិរយា
ផុតលេខ វាបានឆ្លងកប់ពុលនឹងឈាសនាអប់រំ យុវជន យុវនារីកម្ពុជា
យើង ឲ្យស្រឡាញ់ ឲ្យគោរព ឲ្យមានជំនឿផ្ដែសង្គម យកខ្មៅ
ជាស យកកាក្រក់មកជាល្អ ដើម្បីពួកវាឆ្លើយស្រួលកែក្រវែង
យុវជន-យុវនារីកម្ពុជាយើង ឲ្យទៅជាឧបករណ៍បំបែកការជិះជាន់
ការលោភលន់ និងអំពើពុករលួយពាណិជ្ជកម្ម របស់ពួកវា ។
ម្ល៉ោះហើយ យុវជន-យុវនារីកម្ពុជាយើងមួយភាគធំ មានការធ្វើនិង
មានការកាន់ច្រឡំទៅតាមលោកទស្សនៈរបស់វណ្ណៈជិះជាន់ ។
យុវជន-យុវនារីកម្ពុជាយើង កាលនៅក្នុងសង្គមចាស់ និយមរៀន
រាំបារាំង រៀនជីកស្រាបារាំង ស្រាឡាប៊ីយែរ រៀនបោកចំបាប់
វាយតប់គ្នា បែបហ្វាស៊ីសដប៉ូន បែបអាយីតតែវ៉ែន បែបអាយីត
សេអ៊ូល (កូរ៉េខាងត្បូង) ដែលមានឈ្មោះ ថាហ៊ីរុយដូ កាក្រែត
តៃក្វាន់ដូ ។ ល ។ គេទាំងឡាយ មានមោទនភាពនឹងបានបេះ
ដឹង នូវវិជ្ជាពាណិជ្ជកម្មបែបនេះ ។

ក្រោយដោះទូទាំងប្រទេស បក្សបានឈោសនាអប់រំឲ្យ
យុវជន-យុវនារីកម្ពុជាយើង បេះស្រឡាញ់ជាតិ ស្រឡាញ់ទឹកដី
ស្រឡាញ់ប្រជាជន ហើយបំផុសគេទាំងឡាយ ឲ្យចូលរួមប្រាស្រ័យ
ក្នុងមហាចលនាបង្កបង្កើនផល ដើម្បីការពារប្រទេសនិងកសាង

ប្រទេស ឲ្យបានឆាប់រហ័ស ។ យុវជន-យុវនារីកម្ពុជាយើង
ក៏បានចូលរួមក្នុងមហាចលនាបង្កបង្កើនផលនេះ គ្រប់ ៗគ្នា ។
ម្យ៉ាង ដោយមានបក្សឈោសនាអប់រំ បំបែកបំបំផ្លាញទាំង
ទស្សនៈ គោលជំហរ នយោបាយ សតិការម្មណ៍ និងចាត់តាំង
បដិវត្ត តែម្យ៉ាងទៀត ដោយបានរួមរស់នៅជាប់ជិតស្និទ្ធ ជាមួយ
នឹងប្រជាជនកម្ពុជា-កសិករ ហើយបានចូលរួមប្រឡូកដោយចូល
ធ្វើពលកម្មបង្កបង្កើនផលទៀត លោកទស្សនៈ របស់យុវជន
យុវនារីកម្ពុជាយើង ក៏បានកែប្រែយ៉ាងឆាប់រហ័ស ។ សព្វថ្ងៃនេះ
យុវជន-យុវនារីកម្ពុជាយើង បានឃើញច្បាស់ថា ចំណេះវិជ្ជាធំ
នឹងខ្ពង់ខ្ពស់ជាងគេបំផុតនៅក្នុងលោកនេះ គឺចំណេះវិជ្ជាខាងបង្ក-
បង្កើនផល ។ បើគួរណាចេះវិជ្ជាបង្កបង្កើនផលនេះ ទើបសេ
រទើបមានកិត្តិយសថ្លៃថ្នូរ ។ ដូច្នេះ យុវជន-យុវនារីកម្ពុជាយើង
ក៏បានយកចិត្តទុកដាក់ទំនៀមធ្វើស្រែ រៀនត្រួតពិនិត្យ ជកស្វន
ច្រូតកាត់ រៀនឃ្លាលគោក្របី ចូលរួមប្រាស្រ័យក្នុងចលនាលើក
ទំនប់ ជីកប្រឡាយ លើកភ្នំ ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាទឹកបង្កបង្កើន
ផលយ៉ាងស្រស់ស្រាយទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ។ គេទាំងឡាយ មាន
មោទនភាពបដិវត្តយ៉ាងសមរម្យ ចំពោះចំណេះវិជ្ជាបង្កបង្កើនផល
នេះ ។ ហើយគេទាំងឡាយ ក៏បានឃើញច្បាស់ថា មានចំណេះ

វិជ្ជាបន្តបន្តផ្តល់ ទើបគេទាំងឡាយ មានតួនាទីរួមចំណែកការងារ
ប្រទេស - កសាងប្រទេស ព្រមទាំងកែប្រែកសាងសង្គមកម្ពុជាថ្មី
ឲ្យបានរីកចម្រើនលូតលាស់ លោកផ្ទះទៅមុខ យ៉ាងឆាប់រហ័ស នឹង
ធ្វើឲ្យប្រទេសកម្ពុជា ប្រជាជាតិ នឹងប្រជាជនកម្ពុជា មានកិត្តិយស
កិត្តិសិទ្ធិល្បីល្បាញ ម៉ឺងម៉ាត់ រុងរឿង នៅលើសកលលោក ។

នេះ ជាលោកទស្សនៈបដិវត្តថ្មីរបស់យុវជន-យុវនារីកម្ពុជា
ចំពោះចំណេះវិជ្ជានៅក្នុងសង្គម ដែលគេទាំងឡាយត្រូវរៀនសូត្រ ។

២ . វិភាគ របស់កងផលិតផល ទៅក្នុងវិភាគពាណិជ្ជកម្ម

សព្វថ្ងៃនៅគ្រប់តំបន់ក្នុងភូមិភាគពាយ័ព្យ ពិសេសក្នុងខេត្ត
បាត់ដំបង មានចាត់តាំងកងចល័តជាច្រើនក្រុម ដែលជាកងផលិត
ស្រួចសំរាប់ចល័តចុះឡើង វាយសំរុកបន្តបន្តផ្តល់ នៅគ្រប់ទីកន្លែង
ណា ដែលមានលក្ខណៈសម្បត្តិល្អហើយ តែខ្វះកម្លាំងពលកម្ម ។
សមាជិកនៃកងចល័តនេះសុទ្ធសឹងជាយុវជន-យុវនារី ដែលកំពុង
ពេញកម្លាំងធ្វើការ ។ គេចាត់តាំងកងចល័តនេះ ជាកងអនុសេនាធំ
(មានសមាជិកពី ១០០ ទៅជាង ១០០ នាក់) នឹងជាកងវិសេនាតូច
(មានសមាជិកពី ៣០០ ទៅជាង ៣០០ នាក់) ។ កងចល័តនេះ

វាដើរវាយសំរុកធ្វើការងារគ្រប់បែបយ៉ាង ដើម្បីជំរុញចលនាបន្ត
បន្តផ្តល់ឲ្យបានផុសផុលខ្លាំងក្លា នឹងលឿនឆាប់រហ័សទាន់ពេល
វេលា ។ ឲ្យតែកន្លែងណាត្រូវការចាំបាច់ កងនេះនាំគ្នាទៅបោះជំរុំ
នៅកន្លែងនោះ ហើយវាយសំរុកធ្វើការងារទាំងយប់ទាំងថ្ងៃហូត
ទាល់តែបានហើយស្រេច ទើបវាចល័តទៅធ្វើកន្លែងផ្សេងទៀត ។
ក្រុមនេះមានភារកិច្ចពីរយ៉ាង ម្យ៉ាងគឺបន្តបន្តផ្តល់នៅលើកសិដ្ឋាន
របស់ខ្លួន ហើយម្យ៉ាងទៀត មានភារកិច្ចដើរចល័តទៅជួយលើក
ដៃធ្វើការងារបន្តបន្តផ្តល់ជាមួយសហគមន៍នានា ។

ជាដំបូង កងចល័តនេះ ត្រូវប្រយុទ្ធបន្តបន្តផ្តល់នៅ
លើដីស្រែ ជាកសិដ្ឋានរបស់ខ្លួន ឲ្យបានហើយស្រេចដោយ
ឯករាជ្យ-ម្ចាស់ការ នឹងឆាប់រហ័ស ។ រួចហើយ ទើបដកកម្លាំងចេញ
ទៅជួយវាយសំរុក ជំរុញចលនាបន្តបន្តផ្តល់ នៅតាមសហគមន៍
នានាទៀត ។ តែក្នុងពេលដែលកងនេះកំពុងធ្វើស្រែខ្លួនក៏ដោយ
បើសហគមន៍នានា មានការចាំបាច់ជាបន្ទាន់ ក៏កងចល័តនេះ វា
ចាត់ចែងកម្លាំងរបស់វា មួយផ្នែកធំ ឲ្យទៅជួយខាងសហគមន៍
នានាសិនដែរ ។

ភារកិច្ចក្នុងពេលដែលចល័តទៅជួយ តាមសហគមន៍
នានា មានដូចតទៅ :

- កាប់ពន្ធគ្រាវ ហែកស្រែថ្មី ចំពោះសហគមន៍ណាដែលខ្វះដី ឬមានដីតិច
- ជួយក្នុងការសាងសង់ស្នូន ចំពោះសហគមន៍ណា ដែលមានទឹកមុនគេ ហើយខ្វះកម្លាំងវាយសំរុកធ្វើឲ្យទាន់ទឹក ។
- ជួយលើកទំហំ ដឹកប្រឡាយ បង្ហូរទឹកពីស្ទឹងទៅវាលស្រែ ចំពោះតំបន់ណាដែលខ្វះទឹក ឬដែលមានភ្លៀងធ្លាក់មិនគ្រប់គ្រាន់ ។
- ជួយកាប់រំលាយភ្នំស្រែតូចៗពីសន្តិមហាសំ ហើយជួយលើកជាប្រព័ន្ធក្រីស្រែថ្មី ខ្វាត់ខ្វែងជាក្រឡាលើគ្រន់ដើម្បីទប់ទឹកភ្លៀងឲ្យដក់ជាប់នៅក្នុងស្រែ ចំពោះកន្លែងណាដែលមានភ្លៀងធ្លាក់គ្រប់គ្រាន់ តែពុំទាន់មានពិសោធន៍ធ្វើប្រព័ន្ធក្រីថ្មីដើម្បី ប្រើប្រាស់ទឹកភ្លៀងនេះ ឲ្យបានពេញទំហំ ។
- ជួយច្រូតកាត់ ឲ្យបានទាន់ពេលវេលា កុំឲ្យស្រូវទុំគ្រប់ភ្លៀងខូចឬកុំឲ្យស្រូវបាក់ទុំខូចទាន់ ចំពោះក្រុមសហគមន៍ណា ឬតំបន់ណា ដែលមានស្រូវទុំច្រើនមុនគេ ហើយកម្លាំងក្នុងសហគមន៍នោះសំរុកច្រូតកាត់មិនទាន់ ។

... ។ ល ។

យុទ្ធសាស្ត្រ - យុទ្ធនាវិៈ នៃកងផលិតផលនៃទំនិញនេះ បានរាយសំរាប់ពេញការកិច្ច ទំនិញប៉ុន្មានទំនិញនេះ យ៉ាងស្របក្នុងស្រាវជ្រាវទំនិញបំប៉នថ្លៃ ដោយពុះពារឲ្យគ្រប់រូបសង្គម ប្រាកដការលំបាកហាត់ឡើយ ក្តៅរងា ភ្លៀង ខ្យល់ គ្រាំទឹក គ្រាំកក់ ដេកនៅតែក្នុងជំងឺក្តៅស្ទើរ តាមព្រៃគុម្ពាត ។ ល ។ តែបងប្អូនរីករាយជ្រះថ្លា នឹងសុខចិត្តនិយមបង្កើនជាងគេ គិតតែពីធ្វើយ៉ាងណា សំរេចការកិច្ចរបស់ខ្លួនទំនិញនេះ ឲ្យបានជោគជ័យទំនិញស្រូវ ។ ដូច្នេះហើយបានតែកងផលិតផលនេះ ចេញទៅធ្វើសកម្មភាពនៅគ្រងណាហើយ នៅកន្លែងនោះ គឺប្រាកដជាបើកបាញ់ចុះម្ខាងទំនិញអស់គ្នាភិក្ខុការកិច្ចដែលជាធ្វើមិនកើត គ្មានបញ្ហាស្មុគស្មាញអ្វីដែលជាដោះស្រាយមិនបាននោះឡើយ ។

ដូច្នេះ ចាប់តាំងពីពេលដែលកងផលិតផលនេះត្រូវបានបង្កើតឡើង ម្យ៉ាងកងផលិតនេះបានរួមចំណែកយ៉ាងសកម្ម នឹងសក្តិសិទ្ធិបំផុត ក្នុងការបំផុសបំផុលនឹងជំរុញចលនាបង្កើនផលកិច្ចបង្កើនការដោះស្រាយបញ្ហាស្មុគស្មាញ ដែលបានមានឡើងនៅក្នុងចលនាបង្កើនផលនៅក្នុងភូមិភាគពាយ័ព្យដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត កងផលិតផលនេះ វាមានតួនាទីយោសាសនាអប់រំផង នឹងជំរុញផ្សាយឲ្យពិសោធន៍បច្ចេកទេសបង្កើនផលផង ។ ដែលថ្មី

ល្អពីសហគមន៍មួយ ទៅសហគមន៍មួយ ពីតំបន់មួយទៅតំបន់មួយ ។ ហើយម្យ៉ាងទៀត ដោយវាមានការចាត់តាំងច្បាស់លាស់ នឹងខ្ពស់ មានអង្គការ-វិទ្យាមត់ចត់ត្រឹមត្រូវ របៀបជាយោធាទាំង ក្នុងការរស់នៅ ទាំងក្នុងពេលធ្វើការងារ កងផលិតចល័តនេះ បានទៅជាគំរូប្រយុទ្ធស្រួចនឹងធម្មជាតិ ក៏ដូចប្រយុទ្ធដោះស្រាយ ទំនាស់ នឹងការសុគ្រាញក្នុងចលនាបង្កើនផល ជាគំរូក្នុងការ ប្រាំទ្រលំបាក ហត់ឡើយ សព្វថ្ងៃយ៉ាង មិនដែលរកឃើញ មិន ដែលគួរឱ្យអ្នកមួយមាត់ឡើយ ។ វាក៏ជាគំរូលះបង់ខ្ពស់គ្មានគិត ផលប្រយោជន៍ស្នូន របស់បុគ្គលខ្លួន ក៏ដូចជារបស់អង្គភាពខ្លួន ធ្វើយ៉ាងណាឱ្យតែផលប្រយោជន៍រួម របស់ប្រជាជន របស់ សហគមន៍នឹងរបស់ប្រទេសជាតិ បានចំរើនលូតលាស់ ។ ដូច្នេះ វាធ្វើជាគំរូឱ្យដល់សហគមន៍នានា ក្នុងការគិតគូរផលប្រយោជន៍ សមូហភាពធំទូលាយខ្ពស់បំផុត ។

៣. ស្មារតីប្រយុទ្ធ ធ្វើការងារបរិស្ថាន របស់យុទ្ធជន ពិការឃើង នៅស្រុកពញាឮក្រក ខេត្តកំពង់ចាម

នៅក្នុងមន្ទីរស្រុកពញាឮក្រក ខេត្តកំពង់ចាមសព្វថ្ងៃ

នេះជាក្រុមយុទ្ធជនពិការពុះក្បាលបង្កើនរយៈពេលរាប់ពាន់ ព្រៀមបំរុងចុះលើក ភ្លឺស្រែ តាមរបៀបថ្មី ឱ្យបានខ្លាំងក្លាទូទៅ ដើម្បីបង្កើនចំណូលស្រូវ ឱ្យឡើង ៣ តោន ក្នុង ១ ហិកតា ។

មានបងប្អូនយុទ្ធជនពិការ កាលពីសម័យសង្គ្រាមបង្កឱ្យបងប្អូន
បងប្អូនទាំងនេះ សុទ្ធតែបានទទួលការទំនុកបំរុង ថែបំប៉នគ្រប់បែប
យ៉ាង អំពីបក្ស មានតាំងពីថ្នាំសង្កូវ ផ្ទះសំបែត សំលៀកបំពាក់
រហូតដល់សតិការម្នាក់ ទេយោបាយទៀត ។ ពោះបីយ៉ាងនេះ
ក៏ដោយ ក៏បងប្អូនយើង មិនចេះទៅទំនេរដែដែរ ។ បងប្អូនខ្លះ បាន
ចុះទៅជួយបង្កាត់បង្រៀនអក្សរ និងលេខៗដល់ក្មួយៗកុមារនៅតាម
មូលដ្ឋានភូមិ-ឃុំ ។ បងប្អូនខ្លះ ចុះប្រឡូកបង្កើនផលជាមួយ
បងប្អូនទៀត ។ នៅក្នុងមន្ទីរ ឬជាមួយប្រជាជននៅក្នុងសហករណ៍
បងប្អូនខ្លះចុះប្រឡូកក្នុងរាស់ ដកស្ទូន និងដាំដំណាំយុទ្ធសាស្ត្រ
បន្ទាប់បន្សំផ្សេងទៀត មានជំនួញ ចេក ដូង អំពៅជាដើម នៅ
ក្នុងមន្ទីរ ឬនៅក្រៅមន្ទីរ គ្មានទុកដីឱ្យសល់ទំនេរឡើយ ។
បងប្អូនខ្លះ ទៅជួយឃ្លាលគោ-សេះ ជួយថែបំប៉នគោ-ក្របី-សេះ
បោសសំអាតក្រាល កើបអាចម៍វាយកទៅដាក់ក្នុងរណ្តៅដី ។
ទទួលបាននេះ បងប្អូនក៏នៅបានទំចំពឹងសត្វ មានជ្រូក មាន់ ទា
ជាដើម យកសាច់ឧបត្ថម្ភមន្ទីរខ្លួន ដោយស្មារតីឯករាជ្យ-ម្ចាស់ការ
ខ្លួនឧបត្ថម្ភខ្លួនក៏រីករស់ ។ បងប្អូនខ្លះ បិតឫស្សីឬផ្តៅ ធ្វើល្អី
កញ្ជី បង្កើតទុក ប្រើប្រាស់នៅក្នុងមន្ទីរផង និងឧបត្ថម្ភសហករណ៍
ផ្សេងៗផង ក្នុងពេលដែលបងប្អូនសហករណ៍ ជាប់ដៃលើកទំនប់ ។

ក្នុងថាវៈជាយុទ្ធជនពិការ បងប្អូនមានស្រុកមង្គលណាស់
ដោយបានប្រយុទ្ធបំពេញការកិច្ចបដិវត្ត បង្កើនផលជាមួយប្រជា
ជនកសិករយើង នឹងយុទ្ធជន - យុទ្ធនារីយើងទៀតៗដើម្បីរួម
ចំណែកការពារ នីតិកសាងប្រទេស ទៅតាមទិសដៅរបស់បក្ស ឲ្យ
បានឆាប់រហ័សបំផុត ។

✱

✱

✱

ក្នុងក្របខ័ណ្ឌយោង
បុព្វបុរស បដិវត្តន៍យើង

១ . ភ្ជាប់នឹងដើមស្វាយ	អូរកំបុត
ខ្មាំងចងបើងផុត	ដីមួយព្យាម
កូនមើលស្វាយនេះ	ងាប់ស្លឹកព្រឿម
ព្រោះឈាមបើងហូរ	ស្រោចសិបឆ្នាំ ។
២ . ដៃជាប់ចំណង	មាត់ស្រែកហើរ
“ដេញបាបដំរីគួរ”	ជាប្រថវី
ពោះត្រូវឆ្ងាយក្នុះ	សុសរសាំ
មាត់ផ្តាំឲ្យត	វេនកុំអាក់ ។

៣ . ឈាមហូរស្រោចទាល់	ងាប់ស្វាយធំ
ហូរផ្គុំកក់គំ	កុំវណ្ណៈ
បុព្វបុរសយើង	គ្មានថយថ្នាក់
សស្រាំសស្រាក់	ធ្វើបដិវត្ត ។
៤ . ចង់ជើងព្យួរនឹង	ដើមកណ្តាល
ហើយយោលបុកភ្នំ	ថែមផាត់ទាត់
ស្បែកដាច់រំបៃ	ក្នុងចាក់ភ្នាត់
ស្បែករុំភ្នំ	ដែលសណ្តក ។
៥ . ឈាមចេញពីខ្នង	ហូរខ្លោល ។
ស្រោចទាល់កណ្តាល	ជ្រុះសំបក
ចៀមឈាមក្រហម	ជាប់ជំរក
ឈាមស្រោចឥស្សរក	ទាល់ងាប់ដើម ។
៦ . ដង្ហើមនោមាស	យើងប្រយុទ្ធ
សប្បុរសភាព	ខ្មាំងរួញថ្លើម
“ ជយោប្រដា ”	ជនដីថ្លើម ។
ខ្មាំងថ្លើមទាល់ច្រក	ភ័យស្កន់ស្កក់ ។
៧ . កណ្តាលនឹងស្វាយ	ទាំងពីរភ្លើង
ងាប់ហើយតែរឹង	ឈរច្រងក់
ដូចបុព្វបុរស	យើងសុះហក់
ជ្រោងបក់ត្រី	ទង់ប្រយុទ្ធ ។
៨ . ខ្មាំងប្រដាជាតិ	ខ្មាំងវណ្ណៈ

រលំឥតរាក់	ញើសន្តត់
លោយលេត់	ខ្មេចខ្ចីផុត
យើងផុតបន្ត	ភ្លើងវណ្ណៈ ។
៩ . កូនភើយឈាមយើង	ហូរម៉ឺនភ្លើង
បើថ្មីនៅស្រាល	ច្រើនផាត់ថ្នាក់
កម្មករ-កសិករ	រួមវណ្ណៈ
បង្ហូរស្រោចចាក់	ក្រាលផែនដី ។
១០ . កណ្តាលនឹងស្វាយ	ផុតកំហឹង
កូនប្រឹងការពារ	កសាងថ្មី
សង្គមស្មើភាព	យើងឲ្យល្បី
ចាំរំចោលរស្មី	រុងរឿងឆ្ងាយ ។
១១ . ជំហរតស៊ូ	វណ្ណៈស្រួច
សំរួចកុំឈប់	កុំជិនណាយ
កុំគិតតែភ្លើង	ភ្លើងសប្បាយ
កុំភ្លេចឈាមខ្មោច	រាប់សិបឆ្នាំ ។
១២ . កណ្តាលនឹងស្វាយ	នៅត្រជាក់
ឈរច្រាប់សព្វហេតុ	ឲ្យកូនចាំ
ឈាមស្រស់បដិវត្ត	ពលិកម្ម
ចារិកផ្សារផ្សារ	គ្រប់ទិសទី ។

